ReaderWorks

Standard

Gheorghe Iova

Sintaxa libertăţii de a spune

Colecţia de poezie LETHE
Societatea Culturală Noesis

Sponsor principal al acestui proiect:

Caseta tehnică

Coordonator al publicaţiilor Noesis
Remus Cernea
remus@xnet.ro
091.98.20.56; 240.53.80
Web-editor
Remus Cernea

ISBN 973-85443-0-0

© Societatea Culturală Noesis

www.noesis.ro

noiembrie, 2001

GHEORGHE IOVA
(n. 29 ianuarie 1950, Găgeni, judeţul Buzău)

Absolvent al Facultăţii de Filologie Bucureşti - în 1972.
Profesor de filosofic la Academia de Arte Frumoase Bucureşti.
Director al Editurii Edart Bucureşti a Asociaţiei Studenţilor şi Absolvenţilor din Instituţiile de Artă
Debut în poezie: 1970, în revista „Luceafărul" sub girul lui Cezar Baltag.
Căsătorit cu Doina Negrilă, de 11 ori campioană naţională la heptatlon.
Pînă în 1989, după absolvirea facultăţii, a lucrat ca muncitor necalificat la APACA Bucureşti, cînd a fost dat afară pe motiv că postul pe care îl ocupă nu corespunde studiilor pe care le are.
Publică proză în *Desant '83,* editura Cartea Românească, poezie în *9 poeţi,* Editura Cartea Românească, 1984.
Cărţi publicate: *Texteiova* - îi apare în 1992 la Editura Cartea Românească, 1984.
- în 1997 îi apare volumul de versuri 2971. *Ordinea în care el plînge,* în urma concursului „Poeţii oraşului Bucureşti" organizat de Asociaţia Scriitorilor Bucureşti.
-în curs de apariţie la Editura Vlasie volumul de versuri *„Călare pe muşcătură"*

Referinţe critice

„Inteligenţă teoretică sclipitoare şi tăioasă, unul dintre liderii informaţi ai contraculturii anilor '70, rămas în *underground* chiar şi atunci cînd colegii săi au ieşit în anii '80 „la lumină", Gheorghe Iova reprezintă prin personalitatea şi opera sa o staţiune necesară a oricărei istorii intelectuale postbelice."

Caius Dobrescu, în „Modernitatea ultimă"

„Nu, zice Iova cu o blîndeţe apăsată"
Radu Petrescu - „Părul Berenicei"

„O anticipare aproape nefirească"
Marin Mincu - „Eseu despre textul poetic"

„Se dedică integral actului ingrat al «textualizării»"
Ov. S. Crohmălniceanu

„Gheorghe Iova este începutul unei rostiri deopotrivă poetică şi critică şi, deopotrivă „sfîrsitul unei epoci în care *cuvîntul* îşi căuta umbra: textuală, existenţială ...
Frate siamez cu viaţa şi literatura, Gheorghe Iova descoperă aliajul ce desparte *eul* de *eu* reuşind - în chip miraculos - să se menţină pe versanţii unor înălţimi ce dau emoţia unui teritoriu abia descoperit.
Opera sa ţine de inconfundabil!"
Traian T. Coşovei

Sintaxa libertății de a spune

de un timp în fața mea asta ar fi chiar suprafaţa imaculată care se va macula trecînd o pritr-o decizie privată la maculatură de aici încolo de acum calul separă corpuri mari de aer ca o apăsare uşoară şi insistentă pe încheietura mâinii 1
a intercepta un obiect nu făcând paşi ci printr-o extindere trupească mîna într-o mişcare rapidă spre dreapta măreşte capacitatea de opac a trupului în vîntul din preajma corpului

o textuare îndelung pregătită e e a îndelung o vorbă lungă sărăcie şi încă în vremea apei care străbătea spaţiile măinilor mele în mişcare vîntul mişcării ale lui descriu imagine a mişcărilor mîinilor mele am hotărît mai puţin clar puternic mai puţin decît am decis un fel de aşa o cum fac eu cînd texturez şi am căutat hîrtie şi am mai făcut cîte ceva de trebuinţă eu am început o o a ce aş spune

fumez într-un oftat. aspir fumul profund. ca în mişcarea întîi a unui oftat. lin. prima mişcare a oftatului asta îmi inspiră sau îmi sugerează. una sau alta pentru că nu mai ţin aşa de mult la un cuvînt sau altul bănuiesc că în felul acesta se înţelege mai uşor ceea ce spun senzaţia de uşurare areceptării trebuie cultivată în textuare ca şi cealaltă senzaţie dintre celelalte aceea a dificultăţii deci senzaţia de uşurinţă a înţelegerii pe care o întreţine generînd-o alternativa aproximarea egalizarea cuvintelor acolo unele între altele unde le întîlnim în timpul lectruii şi năcăieri altundeva. propoziţia prima mişcare a oftatului generează la eu în prezenţa mea propoziţia critic necruţătoare a oftatului cine să cruţe oftatul eu şi de ce a ajuns el să fie sau nu cruţat dintr-un afect de lectură şi mi se întîmplă să oftez este un gest sentiment de o bună şi curentă sentimentalitate întreţinută de superficialitatea specifică oricărei vitalităţi oftatul activează tristeţea mişcare a umerilor este o mişcare adusesem vorba despre oftat premeditat cu intenţii subtile de creator oricum voiam să spun ceva despre mine ceva limpede uşor de imaginat cu propoziţia sînt nefericit şi sînt eu gîndindu-mă să fiu elastic să rezist şi aşa (mai) departe

plecarea acum aici îndrăgostit şi numai asta
tu eşti acolo în locul pe care mi-l imaginez
uşor aşa cum ochiul mi-l imaginez uşor
e ochiul meu imaginat şi tu acolo imaginată
trupul tău este imaginarea vederii mele
şi sîngele urcă în dreptul buzelor mele

sîngele tău care dă culoarea însorită a ochilor
tăi
tu eşti iubită tu exişti în aşteptare
în aşteptarea ta în aşteptarea mea în
aşteptarea
care este existenţa imaginată şi aşa văzută
ziduri trunchiuri însă norii sunt locurile
existenţei tale ele există în imaginea trupului
tău gol alături de mîna mea
mîna mea şi imaginea ta rescrie textul acesta

mais sage şi asta cu şi chiar deget
hai să hais! ăăă...hais! ăăăă 567
măsor nu este ă nazal măsor nu mă-nsor
să măsor blancul acela de 3 minute asta ca să
asta casă! iau o măsură îndoielnică în doi
el Nică şi cu Ştefan întrucît
mesaj
eu ca circumstan a eului tînăr eu al
mesaj
în loc de a sta asta mai bine fără silabe
mesaj
de trei ori ura cui niciodată a mea
mesaj
între euri e ura una ura a eu şi scribul
mesaj
a scris s-a ridicat el şi a zis eu Ra
aşa a zis zeul îs eul vorbind avînd gura
plină de muşte
e x ista că dacă n-ar fi el arhi el
asta ar face ar exista

uşor pe genunchi propoziţii pictate vezi linii
de Joan Miró şi alţii au scris nu există eu
însumi însă eu nu există eu am scris bun dar
piciorul se varsă undeva în dreapta sexului
este o revărsare asta am scris deja o revărsare
acoperită de pielea care reţine privirea o piele
pe care s-o pipăi cu globii ochilor se bat
am mai constatat (sînt într-adevăr trei de t
trebuiesc număraţi la un moment dat) că în
întuneric obiectele pot fi localizate din privire
dacă le atingi cu mîna sau poate chiar cu
oricare parte a trupului nu-mi pot aminti un
joc de cuvinte foarte gata e alb astru în
albastru o imagine poetică evident (dacă
evident, nu poetică; treacă!) apropo de
rebusuri la plural şic sic şi invers

o viaţă trăind-o eu pe ea eu ca tine / toţi
ca şi cum asta şi ca şi cum împreună
eu aştept piciorul mă propulsează drumul o
simplă recurenţă
reluare rescriere şi redundanţă parafrazare
perifrazare încolo dincolo acolo din voinţa de
a înainta cu tehnici de excitare a femeii
a
anonimului a celui care loveşte tehnici
multiplicate se cuprinde în pas zăbovind în
această acţiune de textuare textuarea nu
se opune tăcerii ci mîinii mele drepte texturez
ceea ce imaginez ca o înaintare sub mîna mea
dreaptă înaintare care substituie textul mîinii
mele drepte pe o suprafaţă eu asta io’s

m-am gîndit să texturez acum deocamdată
aici deodată să textuez dragostea mea iubito

despre tine şi liber în fericirea libertăţii mele eu textuez liberattea mea de a te iubi însă emisiunea sonoră în cameră îşi asociază prezenţa mea este senzaţională apariţia unor lucruri dorite dar aşteptarea lor necesită o textuare mult îndelungată dar am spus greu de efectuat aşteptarea celor dorite deci cunoscute să apară ea este existentă în prezenţa mea în textuare şi am imaginat dragostea mea în timpul libertăţii mele de a textua adică trupul tău în textuarea neinventată locul a ceea ce trupul tău care înlocuieşte şi este înlocuit în felul lui eu doresc să exist eu cel care nu pot fi înlocuit şi nimic nu pot înlocui eu cu mine însumi existent undeva în întinderea trupului meu pe care lumina în apă îl înlocuieşte aceste lucruri se întîmplă ca şi cum noi am exista într-o vorbire dar într-o textuare căci în timpul textuării se există numai şi numai astfel se există într-o textuare iubito tu să-mi spui ceea ce eu ţi-am spus sau ce dar ce ţi-am spus iubito tu să-mi spui. Tu să-mi spui mie.

am întîlnit ceaţa însă ea ca şi mine neaşteptată a fost şi nu mi-o amintesc decît atunci cînd o întîlnesc cu ce aş putea să o amintesc o întrebare este aceasta eu întreb şi desigur cineva va face începutul ceva începutul unui răspuns sau el va continua iată cam în felul acesta eu merg de-a lungul şi ea este o femeie trupui ei se întinde în lungul privirii mele şi înlocuieşte ceea ce el este un înlocuitor întreabă ea mă iubeşte mîna ei abia se distinge de pielea mea aceasta este imaginea obţinută desigur printr-una din tehnicile de obţinere a imaginilor sînt în text tehnici de obţinere a imaginilor şi imagini a

întrebat cineva ceva eu ascult apa eu am acest timp da am timp da eu da / nu

Spaima şi umbra mîinii pe întinderea albă eu mergînd numai prin locurile umbrei mele şi linia semnificantă înaintînd în umbra mîinii mele imaginînd scaunul însorit eu sînt înspăimîntat şi eu nu înţeleg pe cineva în acţiune în acţiunea de a plînge şi de a suferi în acţiunea de a pierde un lucru de actuală importanţă căci zilele acestea acest lucru îi este trebuitor şi locul său în timpul măsurat de oameni asemeni zilei de întîi îi dă această necesitate importanţă de care eu am vrut să fiu liber ca de un lucru pe care nu-l înţeleg şi nu-l accept ca pe ceea ce eu nu pot să fac în acţiunea mea de acum eu împotriva mea împotriva unui lucru aflat pe aproape şi care nu se află nu este văzut acum aici deşi altădată cu uşurinţă ar fi putut fi întîlnit eu am întîrziat şi eu am întîrziat şi scriu eu traduc nu eu întreprind exersarea mîinii drepte eu acţionez unde aici acum cînd află şi spune eu acţionez pe întinderea albă linia semnificantă o linie încîlcită este semnificantul în lingvistică înteoria textului prin localizarea acestuia definit semnificantul starea de acţiune se încheie cu imaginea mea eu cu creionul în gură

Îţi poţi da seama dă-ţi seama dimineaţa textuarea întîia tristeţea rarefiată cu plăcerea de a purta degete la picioare aşadar picioarele

au fost introduse în apă
dorind să mă simt ca în Textas
ce vorbeşti tu despre picioare vorbesc
află lă că lăcăraie

eu aş fi dorit să te iubesc mi-ar fi făcut plăcere
ceva nearticulat mi-ar fi făcut mie ceva
onoare n-are ce căuta onorat ă audienţă
în parlament ei au vorbit la vorbitor

The Creedence in the Closet Water Revival
Hlebnikov Vladimir-Velimir
Hort Vlastimil
Haşve Iahve

cum crezi că textuez

În ce măsură (aici o textuare alta) eu ieri să decid a scrie ceea ce acum reiau pentru a afla ce am scris eu ieri blanc rescris deci eu textuat o valoare de introdus în circuitul valorilor blanc cu scopul de a echilibra-o

Orice lucru care nu este înţeles în ordinea succesiunii
care nu pare a urma ceva după ceva care indică
precis situaţia cuiva care se trezeşte aflat în treabă se numeşte
unul (primul) primul unu un u

a fost o dată ca niciodată eu
a ridicat mîna a întors capul s-a aplecat asupra apei curgătoare
a rupt mărul a privit întunericul era brunet şi este
asemănător bruneţilor îşi închipuie că există considerînd asta
un act politic ia deci parte la mişcare de idei nu de/nude
umeri contemporană

unul a încercat să o sărute doiul a tras concluziile

lumina se afirmă umbra afirmă lumina a firmă/fără firmă
eu întorc spatele o iau la dreapta îndes frunzele în copac
destup stupul astup stupoarea
gîndesc să scriu despre lucruri atît de mari încît renunţarea
la măsurătoare ea nu mai scrie nimic
există o realitate care mi-a dat nişte sentimente
urîte diforme care mă fac să mă bucur de curajul
meu cu care am scris „sentimente urîte" chiar „diforme"
eu nu mai vorbesc eu menţionez propoziţii

aerul înaintează în trupul meu apa ele
dealul din faţă se arată a fi o pînză el întrucît
aerul nu are efecte în acest cîmp vizual

există ceea ce trebuie trăit aceasta este o ipoteză de lucru
există eu ca privilegiu al ochiului meu de a ignora
ceva în timp ce există asupra mîini care loveşte

există oameni cu care începi o obositoare textuare
a textua împreună a străbate împreună şi ce singur

am căutat ceva cu care să pot scrie şi am ocolit scaunul
am întîlnit fereastra am făcut paşi spre ea pe masă şi
pe televizor pe dulap am căutat printre teancurile de cărţi
printre foarfeci şi papiote lîngă scrumieră în buzunarul
hainei am întrebat pe cei din casă am căutat şi în celelalte
camere un timp lung pe care dorinţa mea de a textua
interpretarea politică a actului de a bea apă este
în altă parte de a-l măsura

ţiganii sunt rari puţini îi întîlneşti în centrul capitalei la periferia
vreunui sat pe drumuri în gări

- de ce bagi degetul în nas ca un ţigan
- parcă-i un ţigan
- ce-i în casa lor, ţigănie
- eu nu mă ţigănesc

ca un ţigan: jegos, jerpelit, fără căpătîi, de azi pe mîine, hoţ, cerşetor, grosolan, insistent (renunţarea aristocratică evident) (ceferistul, profesorul, casierul, frizerul: aristocraţi)

soţia s-a interesat înainte de căsătorie dacă nu sunt ţigan

pe trotuare în oraş pahare de plastic indică mişcările mici ale vîntului

nu am reuşit să vorbesc eu vorbesc departe afară nu pot vorbi despre
eu textuez sau cuvînt cu cuvînt cuvinte între cuvinte
cuvinte peste cuvinte cuvinte asupra cuvintelor cuvinte
dinspre cuvinte cuvinte printre cuvinte şi propoziţia eu afară

a deschis uşa a strigat-o pe numele mic a aşteptat aşteaptă
de cînd te strig să-ţi arăt imaginea în prezenţa lui cînd braţul
se mişcă şi el textuează mişcarea braţului scaunul între pata de masă şi
pantoful scrijelit culoarea lui se schimbă şi el produce imagini o îndelungă rotire în jurul lui şi mîna pe scaun sau musca trecînd peste firul de păr ca o curbă spaţială peste care o muscă în trecere per pedes prăpăd şi sunetul degetului peste deget lovire eu sunt un tînăr poet minor braţul cuprinde trupul

a short story

scaunele se află sunt găsite la locul lor în preajma meselor şi imaginea cafelei pe masă întrucît uşor de închipuit asta din urmă şi asta din faţă cafeaua indică prezenţa cuiva cu Iva ea se desfăşura desfăşurată acolo pe braţul meu răspunzînd mişcărilor mele fiindcă acum deodată eu am găsit trupul ei fesele iubitei flutură ca un steag hai să batem apropouri la adresa particulei - undă aşa pentru erudiţie fiindcă eu are treabă are de lucru acţionează el asupra trupului în clipa eu acum dă loviturile decisive aici între braţele mele cu tandreţea

cerului uşor şi uniform înnourat o încruntare tandră a separării corpurilor şi a unirii trupurilor într-o reformare a privirii eu făcea dragoste cu femeia visurilor cu ea margine a sexului era un teritoriu care înconjura sexul idiotul fără pastă întrerupe

Cel care vorbeşte altfel decât se obişnuieşte
cel pe care ascultându-l nu-l recunoşti
cel care atrage atenţia atrage
nu aşa nu aşa
el el şi de câte ori de atâtea ori el
vorbirea lui este un semnal cum că atenţie
de ce ăsta o fi vorbind
ăsta nu are intenţii duşmănoase
iată acest raţionament simplu
cei ce ataca vorbesc cum se vorbeşte
simplu şi numai şi numai convingător
cam asta am spus

a exista în întinderea aceasta într-o întindere a ataca aici acum în textuare a ataca determinaţiile a le intermina eu cineva sunt trist el trist m-a privit într-o ordine a privirii o imagine priviri ca lacrimi sau ceea ce privesc cu o lacrimă deci am dorit sa fac ceva în camera mea am imaginat actul meu nu actul existenţei mele de mine ceva dorit şi uitat şi amintit şi imaginat în uitarea mea deşi iubita va sosi eu o voi primi deşi ea eu de aceea ea eu ceea ce mâna mea pe trupul ei şi mâna pe

întinderea mâinii ei în dreptul tristeţii de sine ea o iubesc în timpul în care eu şi împotriva mea mă ascultă amintindu-mă dar ceva atât de puternic să fi spus în acest timp măsurat de ceea ce măsoară acest timp noi am aflat că de-a lungul trupului ei eu am înaintat într-i înaintare de-a mea de-a lungul textului deci eu pentru ultima data se promulgă aceasta în împrejurările dragostei mele ea ca o senzaţie a ceea ce există ceva şi încă ceva însă mai încolo piciorul meu împreună cu ochiul în frunzişul care îmbrăţişează aerul într-un fel până acum aici el există alături şi fireşte mai încolo ar fi existat printre trupurile mişcătoare asupra tristeţii puţin deasupra locului în care mâna a fost înlocuită ea de ea o pasăre în zbor puţin deasupra ce a vrut să-mi facă ea cu vorbele el a vut ceva a-ami face mie ce deci s-ar putea până într-atât că nici după aceea nu ar fi nimic de faţă înspre cineva deasupra maselor de aer în mişcare şi acum neaşteptate cu vorbele rostite ceva mie fără a putea cu toate că în ciuda neputinţei a face printre a exista şi textul este o structură ironică a spus Fzre despre poem căci el vorbea despre poem întrucât el vorbea da se spune da nou eu şi o nouă înaintare a textului cu care se soldează textuarea la urma urmelor eu sunt trist eu se rescrie durere merge încet printre trunchiuri durere ascultă în ordinea durerii durere sunt aici cine (m-a) strigat durere cred că am auzit bine eu mă abandonez pe mine eu spun iar eu nu există nu exist şi în acest timp deocamdată vorbesc în acest fel

auzit pe cineva vorbind cu toate cuvintele

nici chiar aşa ci într-un fel în care

înainte de a merge la culcare
am încercat să scriu versuri
nu mi-e frică de cuvintele pe care le scriu
pe o suprafaţă este în
mişcarea aceasta un ritm rămas dintr-o lectură ca şi o aşteptare ritmată/recurentă o dorinţă de rime şi iată o rescriere blanc nu mi-e
frică adică
cuvîntul eu deja este scris aici după el pot scrie un merg deci eu
un merg o propoziţie şi înmpart
cuvînt lîngă cuvînt acestea obiecte între obiecte
aşezate într-o ordine care să dea o parcurgere

Sper să fac treabă bună cu acest stilou, îmi place cum scrie. Este o propoziţie de-a românilor despre impactul peniţei cu hârtia. Şi aceasta este o propoziţie în limba română. A unui scriitor de limbă română care nu face caz de limba română. Sper să fac treabă bună. O să mai scriu aici în continuare dacă regăsesc tonul acestui text. Şi nu numai dacă./ Ci şi dac./ Propoziţiile dintre bare se pot omologa ca echivalente cu propoziţiile în caractere diferite de cele utilizate în majoritate în text. De fapt
nu trebuie să mă opresc. Să scriu „contra cronometru". Ghilimelele sunt pentru Julio Cortázar. În cursul zilei. Aşa spun, nu? Să scriu în cursul zilei. Nu să admit să exist nu. Să pot puterea este text să admit că exist. Cuvîntul să, al doilea din propoziţia negativă, şi cuvîntul că, din propoziţia din urmă, următoare, aceste două cuvinte se subliniază dacă opoziţia simplă marcată în succesiunea

propoziţiilor la care aparţin nu este observată. Voi reveni. / Intrarea prin stînga, ieşirea prin dreapta: et caetera./ Şi aşa mai departe. Două puncte.

aşa scrierea de cuvinte este un act care enervează a fost cineva care a făcut asta şi eu scriu urmărind să aflu cauzele şi motivele acestei enervări
pentru că nu mai există o vorbire a mea şi-i aud pe oameni vorbind şi-mi amintesc de acest act al vorbirii scriu
ca să pot afirma că eu exist ar trebui ar să cum ar fi aceste propoziţii să fie ima fanare exemple de propoziţii o să te pedeps esc/im ar trebui să fii împ iscat tu nu eşti om ascultînd aceste propoziţii eu scriu
1. pentru a le înlocui
2. pentru a da varietate
3. pentru a arăta că a generează contrariul
4. pentru caş ă
5. 5 (cinci)
din cinci motive bine numerotate

Şi iar am putut ţine ceea ce în mînă şi hîrtia o să
închipui pe ea sub mîna mea care zăboveşte si se mută
şi iar
am ieşit afară si am făcut ceva într-un timp trecut aflat

că gardul este luminat şi iată luna acolo am şi
respirat aer luminat respirat aer a e/este r
am respirat şi am gîndit dîndu-mi seama de asta
deci
blanc
cine sunt din ce sunt
în timp ce mergeam acolo s-au întîmplat cele
ce m-au făcut să-mi închipui o suprafaţă
care se măreşte pe suprafaţa albă cum îi zic
şi iată ce pînă la urmă
se mai întîmplă
se poate considera că între două propoziţii nu există
nici-o propoziţie
între propoziţii propoziţii nu

între propoziţii sunt degetele mele este o propoziţie
care a venit cam repede pentru o întrerupere la

pe ploaie

cam cum ar fi să fiu
eu a exista existent
într-o existenţă eu nu a mea
fără îndoială este că este
chinuit şi supus în tristeţe
singur a constata că eu singur
nemaiajutat de ochiul care de timp lung slăbeşte
piciorul dedesubt în aburul pasului
cu din ce în ce mai puţină încredere în el eu

dar din dar egal o

o dragoste a mea o femeie
şi vorba ei dacă după o fostă tehnică şi eu
aş scrie
în apa vocii sale să-mi amintesc de fericire
cufundîndu-mi piciorul auzului în acea curgere

dar eu
eu dar
întru degetul îndegetat degeaba ba
1-am întîlnit în tren şi i-am spus
aş dori să iubesc o femeie întrucît iubesc
obositoare i s-a arătat lui vorbirea mea
căci o călătorie nu este o instituţie a problemelor
cuiva
şi eu explic însă cum aş părăsi trupul meu
se întîmplă să fiu trist fără să oftez
ci eu înde eu fără eu într-o exercitare
eu am nevoie de curajul meu
stimată instituţie află
că eu o eu
bine şi sănătos află mult şi bine
mă doare
eu stau deoparte şi aştept să treacă trece

notez vorbirea mea fără realitate fizică
notez vorbirea mea nonfizicală inempirială absurd cu fiecare cuvînt în parte din nou fără ea care emite pentru urechea mea pe un fond cîteva cuvinte despre fond cîteva cuvinte de fond şi **pentru ochiul meu aceste întinderi care răzbat dincolo de braţele mele ca l mărăciniş 2 salcie deasupra** apei trupul ei în văzul meu departe imagine bruiată de mişcarea braţului meu care înaintează repetat de la stînga la dreapta

trupul ei dincolo de braţul meu dublu în care îmi sprijin capul într-un punct situat în apropierea lacrimei care întîrzie să elibereze cîmpul meu vizual eu ea aceea si o apropiere căci talpa îşi aminteşte coapsa ei care urca dincolo de vîrful degetului mare aerul a mişcat peste pieptul meu ocolind bărbia către ceafă te iubesc stop teiubesc telegrafic transmit la preţ minimal ce este şi cu acest al aici aciuiat pe lîngă un cuvînt şi el blanc de acum din acum blanc nu te-ai gândit tu aşa la Dumnezeu şi la mine că blanc.
Cineva a spus ceea ce eu am auzit/ am notat// în această dispută am spus sunt din secta celor care-şi acoperă urechile cu şuviţe de~păr pentru că actul auzului este sacru şi urechea nu trebuie profanată prin văz urmînd ca unul dintre ceilalţi să-mi spună acoperitorul de urechi eu avînd orgoliul de a-mi fi dat un nume sau poreclă în urma celor spuse de mine cu tonul previzibil iar preconcepţiile trebuiesc înlăturate întrucît este necesar să înlocuim concepţiile de dinainte în cazul că apar alte concepţii sau mai apar concepţii.

Am visat un vis însă calul căla podul podidea textul textua după cum versul popular se imită

Copacul acesta cere o privire cu ochiul liber aşa apare el a exista acum aici în faţa mea ca a exista el o cerere de libertate a privirii cu

ochiul liber sub cerul liber într-o libertate pe care numai textuarea o dă

ochiul liber în aerul pe care l-am părăsit el se află într-o mişcare pe care ochiul n-o sesizează

un sunet care ar pipăi urechea căci urechea este acoperită de piele ea ea indică o mişcare a aerului el se află cu mine într-o relaţie de intersubstituţie ca a cu b sau a.cu a sau eu cu eu însumi cu însumi textul acesta continuă cu 500 de pagini din Hegel apoi pielea mea întîlneşte pielea mea şi o percepţie dublă plus mîna mea pe fondul coapsei mele imagine.

aici cuvintele aici nu atît cît de cît cît cît de puţin

o noi am spus ceva despre ceea ce eu întreprind

în timpul unei oboseli de aceea în timpul odihnei o

urmăresc mişcarea pe care o transmite feţei de

masă pulsul meu este vorba de înregistrarea lui

în acest fel la mîna mea stingă şi eu îmi impun oho îmi impun ceva eu doresc întreprind să înţeleg pe cineva să înţeleg ceva la cineva ea este iubita mea după numele pe care îl poartă în timpul textuării/ lecturii ea se dovedeşte a fi se arată a fi apare a exista nu numai femeie femeie nu sex şi sex nu o existenţă orientată faţă de dragostea mea

o descriere a femeii tinere
urechea ei/nu/este un sex
piciorul ei/nu/este un sex
coapsa ei/ nu/ este un sex

sărutul ei/ nu/ este un sex
dragostea mea/ nu/ este un sex
deci o imagine aici acum mai sus deasupra
locului în care ne aflăm/ am ajuns/ existăm

dacă aştept, aştept
exist, exist

este vorba despre obiectul care îşi poartă frigul cu sine înaintarea lui în locurile sensibilităţii mele a declanşat textul în întinderile unei existenţe localizată a mea iubita este ceva asemănător în timpul dragostei mele acum ea există asemeni trunchiului si nu asemeni celui care spune piciorul este departe eu nu aflu unde sunt dacă spun asta ci un lucru care nu mă priveşte ar declanşa în imperiul teleologici bucuria mea se asociază voinţei mele şi atît textul înaintează el există asupra morţii mele ea care nu mă priveşte şi nici eu nu o pot privi în timpul în care o imaginez/ n-o imaginez să spun deci spun că imaginîndu-mi inima aş înceta. acesta este textul acesta.

textul acesta este acţiunea mea de a te reprezenta este o suprafaţă este imaginea pe care mi-o ofer atunci cînd eu acum aici simplă localizare deschid ochii şi privesc imagini cîmpia pe o palmă de perete si tu prietene în văzul meu care se substituie văzului meu

descris mai sus textul înaintează de sus în jos de la stînga la dreapta în timpul în care cineva declară procedeu de înaintare a textului eu aleg Europa si-nu Zen şi nu Tch'an şi numai şi numai pe ea

umărul tău în balonzaidul albastru şi o ceaţă cu frunze galbene de salcîm care (îl cuprinde) îl înlocuieşte şi văzul meu din nou cu văzul meu unul faţă de altul cum am spus şi spun încă o dată textuez înlocuirea este un domeniu în care nu mă orientez // rescriu rescriu

O începem eu să vorbesc în acest fel despre ceea ce am gîndit/ gîndesc să fac pe această întindere/ suprafaţă albă culoarea se asociază depărtării culoarea şi, depărtarea elemente ale paradigmeilui în afara textului un el să zicem că eu îmi imaginez ceea ce fac urmînd să recunosc că făcînci asta fac ceea ce fac adică (acest cuvînt introduce comanda unei rescrieri) eu rămîn în afara textului care înaintează dinspre mine şi; atac întjro textuare înspre mine/ eu această rămînere în afară
se propune ca imagine a mea/ eu suprafaţa decupată.în textul de deasupra prin înaintarea acestei linii

a se completa acest rînd
eu am ajuns într-un fel necunoscut mie să nu pot a scrie căci eu am
mers
continuu să cobor rescriu înaintez eu în această înaintare a textului
trei blancuri eu rescris textuat

ram ajuns la o adîncime nedeterminabilă exit eu
textul arată nu spune (cf. Wittgenstein (nu)/ cf. eu)
el arată ceea ce nu spune el indică
mai clar: lectura şi scrierea se fac după indicaţii clare
1 de la stingă la dreapta 2 de sus în jos

textul acesta apare a exista imaginea unui text care străpunge un strat de texte
pentru că această textuare întâlneşte marginile colii
sigur că mai cobor dar acum cu dorinţa ca
un cuvînt să nu atingă limita paginii
propoziţia eu iubesc nu atinge marginea din dreapta
deasupra puţin mai sus mi s-a întîmplat ceva

aş mai fi putut scrie iubesc chiar în faţa marginii din dreapta

O urcare a vocii ei ca un trup gol în privire
el ţîşneşte în prezenţa văzului şi a privirii el
ţîşneşte din stînga jos şi se încheie în dreapta sus
cu urma tandră a unei linii groase trase
repede dintr-o singură mişcare şi urma unei
mişcări în plus înainte de a desprinde pana
în felul acesta am spus dar aş putea alege
odată cum aş dori să spun un astfel de lucru
referitor la voce şi trup adică la ea şi la
mine este vorba aici de un drum cu împotmolirile
sale şi o textuare nici altfel punct punct

Să presupunem că în jurul meu se întîmplă ceva acest lucru poate fi presupus aceasta nu este un risc şi riscul nu trebuie să determine un comportament anume aa şi tu ştii că asta dar de ce tu (să) crezi asta această ultimă înaintare a textului pare a nu fi în vreun fel

relevantă nu pare a fi spus în acel timp ceva

dacă într-adevăr deciziile se fac sesizate într-o textuare cînd piciorul gol pe pieptul meu înaintează în stînga acoperind o parte din norul care se îndepărtează în frunzişul care modifică mişcările masei de aer care îl străbate odată şi nu împreună cu privirea mea sigur că eu am lovit dar pelicula si banda ce au luat din producţia locală de sunete si imagini

nimeni n-a dat un ordin să mi se ia colţul de piatră din pantof şi timbrul vocii iubitei să se abroge textul legii nr.OOOa paragraful spune oamenii pot să pedepsească oameni fără să se prevadă numărul interpretărilor acceptabile în numele căruia eu sper să continuu a iubi femeia şi tovarăşul de drum blanc blanc astăzi nu se întîlneşte ca cineva să te ajungă din urmă pe un drum blanc blanc tot timpul în care decid să încetez această textuare blanc ce lucru spus pe dos a

Începi rostogolirea lentă a globilor oculari
globi oculari care va să zică
de la stînga la dreapta
nu pentru că ar exista riscul ca ochii tăi
să ajungă în mîna mea care stabileşte
prezenţa într-un interior
deci un parcurs al privirii europenizate
pentru a ajunge numai la propunerea mea
de a imagina în timpul privirii tale
ce altceva decît asta
că un cuvînt iubesc aceste tu şi eu
a imagina tu prezenţa însă retroactiv
apariţia cuvîntului piept
modifică sensul cuvîntului prezent acolo
rămii tu
tu în urma propunerii mele
acolo înainte cu cîteva parcurgeri
de la stînga la dreapta în plus

Citit poeme şi scris poeme pînă cînd libertatea mea am rescris-o eu nu scriu nici poeme nici altceva decît poeme (eu nu mă îndepărtez de apă ci dacă de îndepărtat mă îndepărtez atunci eu înaintez) asta şi numai asta atît eu scriu texte rescriu ceea ce înaintează de la stînga la dreapta şi iar însă ca deschidere a braţului nu se interpretează înaintarea mea este mişcarea mea naturală a cărei imagine este activitatea picioarelor mele atunci cînd ochiul meu distinge fumul înapoia copacului şi piciorul gol acoperit înainte de
mă imaginez existent existînd

Ceva aş scrie aici pe aceste întinderi ale unui text imaginat de mine aici pe hîrtia aceasta împăturită anume pentru a fi ea aderentul textului căci o textuare sfîrşeşte astfel ea ad. textul aderă la un obiect mult socializat decît aerul el capătă o mişcare neglijabilă aerul în această activitate a mînii pe care o privesc nu n-o privesc alături de care privesc eu privesc alături de mîna mea în mişcare pe întinderile trupului tău iubito pielea mîinii mele se distinge în întinsul trupului tău de pielea ta într-o textuare disting culorile lor mîna mea şi trupul tău sau mîna şi trupul dar trupul meu şi mîna ta într-o textuare disting culorile lor mîna mea şi trupul tău sau mîna ta într-o textuare de faţă disting culorile lor aşadar reluat este ceea ce căci textul acesta înaintează în timpul în care eu îmi amintesc textul acela/acesta imaginat eu iubesc o femeie

Ceea ce voi spune mai jos voi veţi auzi
acum însă o înjurătură printre pregătirile de coborîre he ce
soluţie
s-a ivit deci
coborîre este aceasta şi acum
eu spun eu cu vorbe

eu muritor spun muritor cu muritor vorbe muritor
eu muritor cu vorbe muritoare spun eu muritor
am mers şi am urcat şi coborît şi eu
astăzi făcîndu-mi pantofii am gîndit că sunt muritor eu ziceam care cu
atîta sîrguinţă şi dibăcie rnînuiesc peria aceasta ea

Ce ziceţi pe stradă venind chiar încoace asta ar fi minunat chiar eu am gîndit ceva cum ar fi că paiele cu mici bolovani şi bucăţi de frunze uscate dau o imagine menţionez că pe mine piciorul care are o poziţie oarecum constantă în timpul mersului în văzul meu mă ajută el pe eu să văd şi nu-mi imaginez cum aş putea eu să vadă suprafeţele pe care calc dacă păşirea blaaanc ea cu picioarele mele nu s-ar face ea de către eu blanc şi blanc aşteaptă blanc mersul este ce pluralizare fără paşi pas de păşeşte deci am vorbit despre paie le memorez cu multă uşurinţă ea este multă şi continuînd astfel poate: găsesc şi ceva mai de preţ în orice caz o story nu de la mine nicicînd şi nici cînd spun asta

Că este adevărat şi că nu este adevărat pe aici se ajunge la o vorbire obositoare şi numai a trăi senzaţia că laşi că fandezi că te fereşti ca să treacă un obiect pe lîngă tine şi că a trece pe lîngă mine este sfîşietor ca eeuu şi cum am arătat şi nu am spus căci ceea ce arată nu spune nu arată sau cel ce spune arată că spune continuînd a spune că spune ies spune că be ce aşa şi cum a cumulat cu şi cum si eu între eu înspre eu dinspre eua m cu toţii printre aceeaşi fără să-i fi recunoscut căci numai şi numai aşa cu puţin timp în urmă cu puţin timp înainte am gîndit şi piciorul pe ceafa

pietrei spre creştetul luminat însorit cu o lumină lungă trunchiul aplecat şi nu întunericul este o pleoapă căci eu privesc întunericul cu o privire liberă de văz liberă

a vorbi în felul în care poţi gîndi în timpul vorbirii tale o dificultate şi atât - ei asta-i acum! - ar fi să fie aşa să nu poţi gîndi în timpul vorbirii în timpul scrierii dar să gîndeşti în felul în care o nouă vorbire să apară în luminişurile vorbirii tale şi iar căci eu spunînd eu sunt moale acolo un discurs am declanşat în întinderile existenţei mele este vorba despre o vorbire despre ea am spus că înaintează cu uşurinţă

înaintez de-a lungul unei păduri nu kilometru acesta ci frunze frunze asta am spus ieri copaci şi nori rescriu asta cu suprimarea lui si întrucît întru o cantitate într-o măsură una din punctul de vedere al ochiului el are o distanţă faţă de ceea ce pentru a-l putea vedea din punctul al vederii o imagine şi atît dar sunt atîtea cîte obiecte cîte care, participă produc aceeaşi imagine imagine produsă de către noi; utilizînd copacii dar utilizînd norii noi producem eu aceeaşi imagine; după cum de aici încolo

asta este în spatele asta
asta este la dreapta asta
asta este între asta

asta este puţin deasupra asta
asta este în aerul din faţa asta/ eu

et caetera şi cetera
o textuare a eu ca trup am declanşat atunci deasupra în urmă într-o vorbire despre

experienţa bucăţilor de hîrtie a e o
experienţă a dezorientării deci
o slabă hotărâre am să apelez la actul textual
şi în timpul primele clipe ale contactului textual
reiau experienţa textuală a notării a ceea ce
îmi place: puţin aparte faţă de necesitatea reprezentabilă a justificării
aşa dar aşadar am scris acolo sus în urmă
într-o articulare a discursului
am scris cuvîntul dezorientare

e o masă fabuloasă fabula a fost scrisă tot timpul de cîteva milenii încoace

e o masă fabuloasă şi mi-ar place să fac ce spun fa, buloaso!
o ceapă întreagă şi cu o jumătate de rest de ceapă cu părţi de lămîie care nu pot fi decît semne pentru primul venit sosit ducă-se

este limpede că renunţ să vorbesc pe măsură ce vorbesc declarasem că sunt trist încît eu şi lucrurile lumii şi ele eu şi ele suntem blocaţi nu pentru că un rest de mîncare produce un blocaj nu un astfel de lucru este de mult un punct de continuitate în textuarea mea

sunt trist şi sunt ceva în stare să reia tristeţea/ / nu ştiu eu cum o cameră goală şi un platou nu în sensul cuisiner ci în cel cosmo-geologic

ele mă pot bucura şi bucuria mea este clandestină nu destin(ă)

ar fi întru torul o rezolvare o trăire în libertatea mea a mea o trăire o

ar fi dinspre mine să plîng

şi cine mi-ar putea întreţine plînsul

este un este etc este un este

să zicem că doresc şi-mi imaginez o dragoste întru totul privilegiată faţă de mine dragostea privilegiată prioritară faţă de eu dragostea mea cu ea iubind-o iubînd-o iublînd timblînd un blînd mers dinspre eu înspre pîntecul de sub sînii profilaţi pe irişii ei verzi

singur trist fără numai niciodată nimeni a
singură şi-ngură cu aerul mişcător şi cald al textuării dar el dar ea care din ei dar

a spune adevăruri mai mulţi împreună noi spunem propoziţii paralele
dincolo de lele mult mai mult decît ea care umblă lelea legănîndu-şi ceea ce cu dragoste eu privitorul imaginez carnea care ocoleşte femurul dinspre promoroacă şi a fost că iarba a crescut în jurul nostru timp de o înnourare şi am privit umbrele cele mari din vremea aceea ele se mişcau încet ca nişte mase de aer pe timp de pace

eu merg

umblă umbre

acolo o a este linia asta încîlcită care trece în locuri luminate dincolo de umbra

gîtului mereu puţin în urma umbrei pe care mîna mea dreaptă aici sîc! aici vezi că-i aici cum de nu este eu aici acum haha face haha şi aici aici acum a cu m şi eu sîc cu sîc aici e aici că ne aflăm eu aici aşadar aici aşa dar mai zic şi eu asta aici

eu ceea ce rămîne în urmă adică nu rămîne aici aa nu nu rămîne voi cu oao şi iuia io eu merg şi eu rămîne în urmă ceea ce nu rămîne cu ceea ce merge nu rămîne adică t, ?, ă, ', r, g o r a _____ n. cu toatele în stînga şi tocmai cine-ştice-ce a lîngă g care g e g de lîngă a el avea lînga cu sine

O idee ca sta să scrii versuri
adică ar fi să nu atingi
marginea din dreapta
să nu deschizi
braţul pînă la capăt
însă în braţ a ţine neţinînd
nimic din ceea ce
eu am braţul în laturi lăsat
mîna mea dreaptă nu acoperă
locurile de înaintare ale textului
nu scriu versuri

este o gaură în care numai întunericul
reprezintă prezenţa adîncimii

ea poate fi adîncimea urmărită cu privirea
lăsînd oarece în cădere liberă în aceste locuri

Se bucură în poartă lîngă el
de fiul său cu o calificare
nicicînd nu m-aş fi bucurat de un lucru
dacă nu 1-aş fi văzut pe el bucurîndu-se de acel/acest lucru

nu găsesc un procedeu de notare a poemelor mele
relatînd unul de care uitasem
norii fac umbre mari cele mari
înnorarea este o acţiune de compartimentare
a dozelor de luminozitate
necesare înaintării mîinii cu degetele desfăcute
în aerul cu apă în direcţia eu

Plan al unui complex sculptural

Un spaţiu: o suprafaţă de cîteva hectare, teren neted: gazon; şi cuburi mari adică pentru braţele şi înălţimea oamenilor;, sentimentul urnirii (deplasării) unor corpuri-mari. Ca o plimbare printre nori. Obiectele: cuburi (latura 2-5 metri), sfere (acestea de preferinţă aderente solului) şi conuri, elipsoizi (de preferinţă acestea suspendate: agăţate în suporţi sau reţinute la înălţimea taliei, a genunchilor, a pieptului, a capului puţin deasupra? capului reţinute în stare de levitatie de un grilaj. Corpuri de urnit într-o parcurgere a complexului spaţial. Printre corpurile geometrizate se intercalează corpuri strict non-formale. Corpurile sunt foarte uşoare sau uşoare, uşor de urnit însă mari. Se confecţionează din buret, carton, plastic, gumă, masă compactă sau pline cu aer. Se poate; amenaja aceasta într-un obişnuit parc vast. Corpurile sunt non colore. Orice traseu în acest complex presupune deplasări ale corpurilor; întîlnite căci este vorba de **întîlniri cu corpuri** sau vor fi ocolite. Cei care parcurg incinta aceasta vor avea experienţe ale ocolirii şi ale urnirii unor corpuri pe un traseu. Te poţi orienta asupra funcţiilor tale senzori-motrice în timpul în care le exersezi. Îţi poţi contempla motricitatea.

Suprafaţa pe/ la care întreprind
acţiunea/ textuarea aceasta anume/ adică
(numită/ zisă a) ea
deasupra de-a supra/ (faţa)
după un timp lumina se o/ impune
apoi trupul/ filtru/ mediu anti(de)poluant al
dragostei
şi după aceea ea
eu înspre eu dinspre eu exist/ un cuvînt
adăugat
cu mult eu de faţă privesc întunericul
mă gîndesc să scriu
această limba nu se poate lipsi de un limbaj
care să ofere
posibilitatea orientării pe suprafeţe textuate în
această limbă
cu un timp în urmă el în urmă am dorit că
argumentez de ce o textuare nu este o
întreprindere
de lungă durată. Textuarea se practică în
timpuri
scurte şi pe suprafeţe mici.

domnilor dumnealor dum dum
împuşcă nu înjură
doamnelor dumneavoastră o dumne a
voastră cam aşa pînă una alta
pînă una, alta asta de peste
blancul mare
în urmă este
o rescriere a dialecticului de-a
am jucat dialectica
lectica
cu doamnele pînă una, alta
i-am spus că simt acea durere centrală un
puric(e) lîngă buric

durerea de lîngă om falus dedesubt de supt stomac(ul)
mă doare ca un l geminat

acel ul acela era un cer al unei relaţii culturalizate şi pompoase
deci postculturală deja(r) cine a citit „de jar" si s-a gîndit la lemnul ars
ars amandi poate cu amandine căci ars amandi ne place s-o avem în
practica teoretică cîte ore ticăite tic tic şi nu tac nu tac
ui acela ul-ul despre care sus în urmă am spus eu că era un cer
el e cer „ui cer" ul-ul ca cer ulcer scris ca mai înainte
ulcerat nu ui ceruit şi nici nu-ul cernit
o durere ca un l geminat

asta a fost că am vrut să spun domnilor şi doamnelor tovarăşi prieteni mă, voi mă voi istovi spunînd
de istov istiov istiova ist iova sst iova s't iova

Cu o plăcere de sedentar a şederii a anticipării ei cu o plăcere una cu o ea eu m-am îndreptat să iau cartea un Faulkner domnilor! cu plăcerea de a şedea o plăcere pe care o descopăr încă neasociată de o acţiune a bucilor stau stau şi asta ar fi o acţiune a bucilor mele
la urma urmelor logice dar nu dăruieşte nimeni nimic
nimeni nimic

Cu plăcere am vrut să iau cartea să citesc un roman să mă aşez să citesc aşezat o lectură aşezată ca un om aşezat ce aş fi vrut să mă simt că mă aflu

şi nu am luat cartea

Să textuez aşa ceva eu am dorit am comutat pe vechea dorinţă
de a mă aşeza să scriu aşezat într-o aşezare asta ca o acţiune infinitivală
apoi

asta fiindcă trece un timp pînă gîndeşti şi faci si iar gîndeşti

apoi să textuez într-o degustare a existenţei mele în prezenţa mea simţindu-mă eu pe mine ca o aşezare eu o aşezare

aşezarea asta eu

eu spart
din care
pe o suprafaţă mare
eu-spart euspart textuez
în întuneric am observat eu că eu casat am putut vedea
razele pe care nu le bănuiam
dar în primul rînd
întîi ar fi trebuit
razele de lună
cu ajutorul însă eu am spus cu ocazia respiraţiei mele
în întuneric observaţii
deci deci deci deci deci
am facut

şi ce am putea face noi voi aţi putea face ceva
cu textuări pe suprafeţe mari
(se va avea în vedere lipsa-interpretată-a sensului respectiv)
eu aşa şi numai aşa spart
inundat de sintaxe de text invadat
eu odinioară un de aici încolo
rescris textul rescris de aici încolo
aici o ştersătură [illegible]
(pe loc alb: peste care se scrie)
deci copii de pe telegrame
costul transmiterii notă: pentru a micşora valoarea textului în bani a
textului găsindu-se că este posibilă să nu se
schimbe nimic din cele s-au găsit modalităţi
care să nu încîlcească sensul
procedee care nu încîlcesc şi nici nu ambiguizează
mesajul
vinovineri adui astăzieu mîinetu vino mîinetu ierieu anins
comentariu-morală: greşeala ieftineşte
comentarium orală
Sau
corectitudine
a es cumpă
astfel dorinţa de a plînge a determinat următoarea decizie
întrucît ei ameninţă ei pedepsesc ei neglijează vorba ei nu textuează
eu e u [illegible] voi textua

ceea ce este al celui ce refuză să vorbească

Despre eu textuat şi astfel să restabilesc un cod într-o comunicare asta întrucît există o teorie a comunicării cum eu fiind o sursă a spaimei rezonator deci un ecran opac şi iubita nu aici şi acolo dincolo ci de aici încolo mai încolo
în timp ce mănînc mănînc
în timp
ce în timp ceva ce va?
undeva unde va?

Vorbirea cuiva despre mine inutilă # imagine mîna mea între ramuri
FIAT HIAT
pe drumul pe care locuiesc
de acord că toţi au dreptate să ceară mereu să plăteşti
O textuare o întrucît intru cît pot în neputinţă
cu scopul de a echilibra bursa valorilor se introduce eu textuat
eu textuat aceasta valoare de schimb
eu textuat aceasta valoare de întrebuinţare
plata este o cedare de valori
cum se poate că eu ader compact impact la un text întrucît
textuez într-un fel previzibil pentru previzibil că eu doresc odată pentru totdeauna

de o dată pentru tot de-a una
descoperind că mă joc de-a una
şi acum mă joc tot de-a una

deodată pentru totdeauna

nu nu scriu mai nu aştept poate aş avea încredere în propoziţia nu
mai amîn

trecerea timpului sau timpul ca trecere nu se poate sesiza decît urmărind un ceas în funcţionare.

Eu pot să merg pot eu să pot merge plînge distinge începe el

Este o textuare pe care o (pierd) distrug scriind. Scrierea este nu textuare.

Şi nu am acces la tehnici (moderne) deosebit de rapide de emitere într-un limbaj. Şi scrierea este o tehnică seducătoare întrucît foloseşte mîna. Ea mîna în văzul meu mişcă nu asta însă ea împreună cu privirea determină un loc numit în văzul meu sau în faţa mea. Privirea împreună cu mîna mea care scrie sau ea care arată. Un loc astfel determinat se numeşte aici/acolo. Este o poziţie în spaţiu. Un loc în spaţiu. Cuvîntul spaţiu sau şi spaţialitate/spaţios/spaţiozitate cuvîntul acesta descrie poziţia privilegiată pe care aerul o ocupă printre celelalte corpuri faţă de privire.

Un loc al sensibilităţii este o superficie. Un sesizant este o suprafaţă. O suprafaţă este (unică) un sens unic. O suprafaţă nu are două feţe. Supra-faţă. Faţa de deasupra. Deci o singură faţă. Cea de deasupra. O faţă dedesubt nu există. Nu există un spate al suprafeţei. Nu se consideră a face parte din acest text o propoziţie a fi suprafaţa cuiva deci a fi suprafaţă este rescris a fi al a ai ale ceva. A fi Ia suprafaţă nu este semnificaţia lui a fi la vedere.

- Poezia ca loc al gafei. Blaga ca precursor al poeziei româneşti contemporane. Tehnici de gafare. Exit.

Trebuie să mă hotărăsc a scrie ceva e despre. Şi scrierea acestei propoziţii a fost un

act de decizie. Cu cîtva timp în urmă am dorit să scriu domnilor este vorba de o colină şi-mi amintesc acum că am spus şi altora propoziţia eu sunt moale acolo şi am comentat-o stranie, în tren am gîndit/ textuat (această rescriere a gîndirii ca textuare am făcut-o într-o discuţie la cafenea cu un prieten poet) că o mişcare liniştită a unui lucru sau a unei fiinţe ca mişcare liniştită: decisă, lentă/ imperturbabilă: clară reprezentabilă o astfel de mişcare a generat atunci în mine dar nu mişcarea ci imaginea unei astfel de mişcări imaginarea ei împreună cu senzaţia optică a acestui lucru în mişcare au generat cu toate astea eu am spus o mişcare liniştită ca cea a globulu ocular am lăsat stiloul jos şi scriu las stiloul jos reiau: a trecut deci eu comentez nu mă aflu în starea de a decide *l* nu continuarea 2 da a scrie despre

Oameni între trunchiuri şi acum (abia imediat după asta) jos oameni acolo

O a t,d, o a t d, (nu/) o t d, o a, t a o d, t d o, a,

t a d o, a o, a o, a, o, t, d, t, d şi asta mai departe
de par te-a legat de partea legală
iubeşte-mă
iubeşte, mă

ascult vorbele şi notez
îmi amintesc de vorbe ale mele /-mi
vocea mea este ceea ce nu pot să imaginez amintesc
îmi aduc asta de acolo aminte a,minte!
şi eu vorbesc eu vorbesc

cel care vorbeşte are o putere asupra celui care ascultă

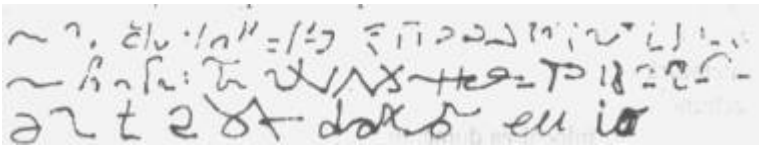

este o bucată de carne bine prăjită
calul calcă alegînd locurile pe care pune piciorul
femeia scapă batista şi o ridică
este cineva la uşă care produce nişte efecte plăcute de lumină în hol
eu este acolo

Eu am descoperit un verb. Şi folosindu-1 numărul cuvintelor mele s-a micşorat. Sunt descoperitorul unui cuvînt şi autorul acestei propoziţii stupide. Şi în timpul acestei propoziţii imaginea mea scriind cu rîvnă într-o libertate a fiinţei mele un timp lung pe suprafeţe mari un număr mare de astfel de propoziţii. Din obligaţia, deprinderea obişnuinţa sau pur şi simplu din exersarea simplă simplu a punerii punctelor, virgulelor deci a marcării pauzelor de tot felul derivă o literatură rescris o textuare.

Şi faptului că rîndurile propoziţiile sunt paginate de asemeni

Eu aş iubi acum o femeie

Sunt atîtea femei frumoase eu odată
Cu timpul ce cu tine
tu vei înţelege ceea aş
fi făcut

Sunt obosit
mişcarea altora la mişcarea mea

Celor din jurul meu este
să respir

doresc
ceva
rescriu
literatură
acţiune
înlocuirea domeniu
este
un
la care
trebuie
să te
pricepi
Doresc ceva în legătură cu literatura?

Oare mai doresc eu ceva în legătură cu literatura asta?
Continuu să exist fără ca acest lucru să mi se datoreze.
În constat: din
cînd în cînd.

_*re* tine. În schimb tu reţine să că eu sp-

Ea a făcut o facultate de-i zice limba şi literatura română.

Îi zice aşa. Şi aşa a făcut cum am zis o facultate care şi aşa nu mai avea nevoie să fie făcută. Era făcută gata. Nu creată nu construită. Era. Ea era deja. Si ceea ce există deja nu mai are nevoie să fie făcut ca şi cum ceea ce se face sunt existenţe. Să zicem. Fie şi aşa şi mai cum. Fie că ea a făcut facultatea asta. Fie că îi zicem aşa fie că nu asta tot o aia. Oaia. Ca o oaie. Nu ca o aia. Aşa a fost ea studentă. Cam aşa ar începe povestea asta asta fiind una din ocupaţiile preferate ale poveştilor să înceapă. Cel puţin aşa se zice.. Aşa zice S.Zices. Zi ce-s. Păi ce să zic, ce să fii. Un om acolo sau aici. unu'. Un u mic de mină

sau de pastă albastră. Ca şi cum este aşa eu rescriu apostroful ăsta al elidării îl rescriu mic de mînă sau de pastă albastră. Aşa. Fără şa.

Mi-a fost frică şi îmi era frică şi mergeam de-a lungul unor sunete, înaintam îndepărtîndu-mă. De ele. Am spus nu mi-e frică. Am gîndit că-mi spuneam asta. Şi am constat limpede & comp. cu mult calm nu gîndeam nimic cu o încetineală spectaculoasă nu gîndeam deloc. Asta a fost cu nu mi-e frică. Şi apoi multe din formulările de-aici din urmă.

he cum ar fi să trimit eu mesaje adică asta ce ar fi atît de mare lucru dar ce să înţeleg eu ca să înţelegeţi dumneavoastră stimate doamne care nu mai agreaţi pijamalele ştiţi cucu m-am gîndit că sunt inspirat dar mai mult ins decît pirat şi că Orieta Berti este exact tînăra nevastă neapărat evident în pijama mesaje de tipul 1-am iubit pe Allende sau muştele ne sensibilizează nasul de altfel da cum să nu de alt fel felurite de-astea cum le zice aud şi aud şi ascult ceea ce aud

Ochiul luminat priveşte D repartiţia efectelor de lumină pe un cer care se înnorează deasupra unor dealuri

D se rescrie aici pare a lipsi ceva cum s-ar spune cîteva cuvinte
ideile înviorează
vorbirea oboseşte

excitanţii lingvistici produc inhibări
cu o mare frecvenţă iată o propoziţie întîmplătoare
ochiul priveşte marginile norilor luminoase întunecoşi între margini
drept înainte departe printre vagoane este o fîntînă în dreapta ei în vale jos de tot lîngă apa care curge pe acolo ajungi acolo ;
culoarea cerului între nori apropiaţi diferă (evident vizibil de vreme ce ochiul priveşte) de culoarea cerului între nori mai depărtaţi unul de
altul

este vorba despre culoarea cerului (albastră/albastru) albastruă toate acestea sunt nespus
ele pot fi văzute privite cercetate pe direcţia de emitere
nu pot fi contemplate a sursei de lumină
în sens contrar
ochiul care priveşte oboseşte
el este un organ uzat care se uzează

Să zicem că eu aici acum. Însă iată ce face. Ea desparte vorbirea mea de mine însumi eu. Ea crede că nu vorbeşte eu. Ea e dînsa. Are ochi coloraţi cu care mă priveşte. A mă privi pe mine este a privi dumneaei într-o direcţie aceeaşi oricum m-as deplasa. Eram în faţa casei. Casă cu mai multe feţe. Am fost împreună în camera asta şi în camera aceea şi dincolo nu acolo în cealaltă şi aceEa mă privea cu ochi albaştri. Albastru intens într-o carne care încinge oasele, Oase încinse. Care frig.

Ele frig, nu este frig. Aici este foarte frig. Mi-e sete. Mi-e foame. Pentru nevoile cele de zi şi noapte alea de nu li se zice cum trebuie prin scrieri şi nici aici ghici care aici pentru treaba asta dacă ar fi să fac s-a gîndit ea mi-a arătat o uşă care dă în şoseaua asfaltată. Sunt lucruri care mă împiedică să vorbesc îmi dau greaţa de a vorbi mă disociază pe eu de vorbirea mea. Aceste lucruri pe ele eu. Le detest. Nu-i aşa că e limpede despre ce vorbesc? E limpede despre. Limpede dinspre despre. Dinspre propoziţiile astea. Totuşi totuşi. Aceasta este o propoziţie cu predicat. El. Aşa că pînă nu vorbesc pînă la capăt nu. Eu o privesc o ascult fiindcă tot o aud şi ea tot vorbeşte şi aşa. Şi aşa. ‘Ş-ia şa. Cică. Să-şi ia ea. Ea, că eu nu-mi iau. Iacă eu nu „miau". Iluzie iludie ne-joacă. Deridări. Aşa cum îmi vin pe telchelie.

aceasta unealtă despre care nu se ştie a cui prelungire este este greu s-o urneşti ceea ce ea prelungeşte este pierdut în întinderile existenţei mele ea atacă o întindere despre care se poate spune cîte ceva însă deodată asta fără exemplificări o reprezentare plană este textul care înaintează aici acum această determinaţie fiind simplă imagine a mea eu am o imagine şi ea se întâlneşte des în întinderile textului acum un comentariu că textul este dorit şi anume un text preferinţă a textului acesta se rescrie text în lumea reală aceasta din |iurmă considerînd că dumneavoastră sunteţi în acelaşi loc în care au } existat-acesta este locul în care exist deci aceasta din urmă este lumeaşl r reală localizată în text ea este referinţa textului şi încă ceva existenţa! l mea abandonată de către mine căci existarea mea se pierde în acţiunile mele ea nu este o activitate rescriu eu nu exist

corpul în spaţiu trupul în aer aerul în lumină lumina în văz
văzul în întinderea pe care o atac şi corpul pe care îl rescriu în acest loc ales în felul în care eu sunt ales de drumul pe care îl parcurg corpul îl rescriu a imagina eu ceea ce văd
textul înaintează de la stînga la dreapta de sus în jos sub trupul meu unde există imaginea universului
deci există cineva cu care vorbesc şi eu imaginez nasul pe care îl văd şi ochii de o parte şi de cealaltă a nasului gura sub nas bărbia sub gură şi fruntea ca o orizontală groasă de încheiere eu îl ascult însă nu pot afla cum aş putea să ştiu dacă el mă ascultă el este atent la ceea ce spune el este atent la ceea ce face el spune dar el nu mă cunoaşte trupul meu înaintează ca o lovitură de val peste bîrnele privirii sale aici m-am întors puţin înapoi fără a mă întoarce cu faţa către locul spre care înaintam m-am întors într-un loc al textului de mult părăsit nu accept aceasta este o frecvenţă în text şi numai atît să vorbesc într-un fel în care eu nu pot imagina înţelegerea celui cu care vorbesc

Suprafaţa pe care călcăm şi cum gîndurile sunt întrerupte de (aproximare în) aşezarea/ punerea tălpii pe suprafaţa drumului într-un loc anume care urcă lîngă piatra pe care o mişti cu (piciorul)/ vîrful ghetei este vorba de o deplasare însă omul a salutat şi eu am răspuns apoi a urmat un miros neplăcut de douăzeci de metri să zicem odată cu surpriza salutului căci nasul şi urechile lui eu le-am văzut şi în timpul mirosului eu am gîndit ceva despre omul el ca şi cum mirosul era în urma lui cum a şi fost

însă a urmat gîndul meu omul acela (venea) trecuse cu haina lui în urma ei mirosul şi eu am gîndit am spus ce fel de om a fost căci eu am văzut nasul şi urechile lui i-am auzit salutul şi am răspuns (după ce am răspuns) apoi atunci puţin mai tîrziu eu am traversat (mirosul) un miros fără plăcere Fam (traversat) străbătut gîndindu-mă la cel ce mă salutase mirosul nu a fost întru totul necesar adică o textuare greu de realizat ar urma şi nici gîndul meu căci eu am întîlnit salutul unui om un miros şi un gînd al meu şi a început această textuare niciodată neîntreruptă

dintr-un fel
a ce-i asta a
vorbesc ca şi cum aş vedea o textuare imaginare ea cum lama nu urmează obrazul pielea lama deschide o fantă în această suprafaţă se adînceşte într-o umflătură a rade după trăsăturile altei feţe care se s intersectează pe alocuri cu cele ale celei a mea a bărbieri eu chipul care bruiază chipul meu pe el
că vorbesc că văd dar să mă înspăimînt printr-o mişcare a obrazului în jurul gurii a
mi s-a părut că gîndind distrug această imagine textuare
tehtuînd parcurgînd ideea/ înfăţişarea conducerii superioare/ subperioare/ subperiuţe subperii/ subsperii
vorbeascvăd eu veve eu vv vorbescăvăd
Vorbească unu nu toţi o vorbă vorbească, românească o
românească bărbătească mahmurească vorbească
vorbă vorbească nu vorbă nevorbească
nouă o vorbă ne vorbească şi atît

cu toate că sau cu toţi că am fost acolo şi eu aflu cînd eu acum
însă însă însămînţată însă însănătoşită ea ia parte
cu începere
calul cu caii cu a cu a
dezlegat delegat de legat
o telegramă ieftină „începînde datazi în ce pîndeşti în ce pînde eşti"
era să fie
e o vreme de cînd stau în această textuare zăbovesc gîrbovesc e o
şi propoziţia fermoar

Subsol
Scrierea continuată pînă la continuă cu trasarea de linii 14 august 1973

Eu sunt transparent; eu nu deposedez de existenţă şi nu pot fi deposedat Eu sunt un loc/ acum. Lucrurile lumii există prin locurile mele, în întinderile existenţei mele. Ele sunt teritorii de liberă trecere, de liberă existenţă. Eu nu exist. Existenţa muntelui (un obiect mare în apropiere) se rescrie căci se reprezintă ea se rescrie muntele trece prin mine umbra lui se vede dincolo de mine peste umăr jos în cosmos acesta este un cuvînt pe care 1-am folosit în acel sfîrşit de propoziţie (puţin în urină) pentru că ştiu acest lucru că cineva/ unii/ ei îl înţeleg ceea ce se rescrie este vorba de întreaga propoziţie precedentă ea se rescrie se rescrie eu îl înţeleg cineva/ eu rescrie. Deci eu exist dar exist însă eu nu exist am spus şi probabil voi mai spune Exist ca şi cum as exista căci eu deposedez de existenţă Eu exist nu înseamnă nimic eu nu exist Eu exist mîna mea Eu o deposedez de existenţă ea îmi arată mîna nu există ea arată mîna arată aceasta este o propoziţie frumoasă ea este un

principiu de compoziţie în poezie poezia este un lucru de care îmi amintesc mîna arată vorbirea mea acum aici şi cineva află ceea ce spun nu spun cineva află ce spun doream să spun (acum aici nu nici doresc) că exist deposedat de existenţă dar eu doream să spun şi doresc să spun ceea ce doream să spun anume că urmeasckă eclipsa

asta trebuie spus scris e o curajul că jur că urcă el asta
îmi lipseşte mie ceea ce de a scrie propoziţii ele simple fie că să scriu scrie eu scrie mă aplec asupra scaunului sunt cu ochii pe el ci cam aşa cică nu vreau să mă tund neazău' mîn'ti şi în acea şedinţă aia dinspre care vorbesc aud fără să ascult tu mult ai să tumult o să ne osana cît crezi că zică ce o ce o e a cum nu e acum nu ea cum nu s-a hotărît
ba de hotărît hotărît dar nu borne nu-s să se vadă aşa cu propoziţii auzite sau zi aşa că auzul inventează acum de astă dată în iarba asta dată cu var curvarul a murit a amurgit deasupra în sfatul de pe marginea şanţului a amurgit jos unde muge vaca dinspre uger şi uguie porumbeii aiurea în timpul acesta
indică timpul lasă mîna linia asta care se zbîrceşte se rupe se înnoadă în urmă aş vrea să spun eu în urmă încreţeşte în loc de se zbîrceşte linia aceasta uite-o dă-i înainte dă-i întîlnire mîinii şi privirii ea asta ea de ne răcim ceea ce pentru ea ia, ea nu ia parte la
opera măreaţă să ne indice timpul însemnat mai sus în urmă sa ni-1 arate dacă tot coborîm de dragul ei ei, te-ai trezit în superioritate numerică tu ăsta de-ţi zici eu privilegiatul tău zic nu ştiu eu asta ce este că de întîlnit slabă nădejde deşi mai sus în locul care s-o fi răcit

în urmă acolo am gîndit că eu este cunoscut ca pe un cal breaz nu călare ci aşa am păstrat toată bucata sunt cunoscut mă cunoaşte lumea ca pe un cal breaz

de c tac tac tac tac tac unu doi unu doi
dinăuntru tăcerea lăuntrică ea
urechea între sunete şi tăceri tac eu asta eu eu
sunetele sunt afară în partea aceea dinspre
ureche spre ea pe o singură parte a ei se
întinde realitatea fizică a textului aici în urmă
este chiar o lungă sintagmă îţi trebuie un timp
bun să o asculţi cam cît ai asculta un rînd
întreg am descoperit că am motive să tac şi
beneficii zis foloase iată tac un iatac doi ia taci
.
în curînd despre eu violentat dinspre acolo
deci

Zgomotul de jos din gură urechea nu-1
mai ascultă
gura ea nu zgomote nici textuări ci ritmică
ritmică
aerul trece dincolo de piciorul meu săltînd
iarba culcată în iarbă
aerul trece mai departe de coapsa mea în
regiunea şoldului în spate
răsfirînd şuviţele de păr pe creştet
el tace şi în luna a noua hotărîndu-se de sunet
hotărăşte
să aşeze corpuri lîngă corpuri căpiţe mari în
aceeaşi ureche
urechea privilegiată faţă de el ea ascultînd
pentru eu
deschid gura

de jos aproape de aproape urechea ascultă
despre acolo
dinspre eu urechea
între foşnetul copacului mare şi textuarea eu
eu mă mir uimit de ea a mea o piele cu care aş pipăi
femurul meu la o ridicare de cap deasupra
ierbii în spatele ierbii
iarba se întinde în faţa ierbii în lungul mîinii
mele între degete
pe-acolo printre ele
furnica străbate globul ochiului stîng globul
descoperit al ochiului eu espre eu dinspre eu
departe mai încolo eu asta
undeva în stînga reprezentării eu
în stînga ghici pentru că ne aflăm în timpul
mîinii drepte

pornesc de la gîndul că se vor petrece
cîteva evenimente aici acum rescriu pe această
coală de hîrtie este o coală albă de hîrtie am
pornit aici acum pornirea există ea are/ a avut
loc evenimentele sunt imprevizibile prevăd că
se vor întîmpla lucruri imprevizibile se vor
întîmpla lucruri iată cît de puţin am dorit nu
am vrut/ da am vrut cine ştie ce dar dacă
puţin a fost pînă la urmă accept puţin lucruri
de nimic o nimica toată nu am prevăzut nu am
dinainte eu să spun am prevăzut că se vor
întîmpla imprevizibile

d
e
a
c
e
e
a
d

r
a
g
o
s
t
e
a

am gîndit ceva despre mine
ei he deodată dragostea mea unde
exist piciorului
într-o textuare a ei trupul ei
eu unde în lungul al
ei doi al iubitei
înaintez
eu

mai jos veţi afla vezi mai jos a spus cel ce vorbea/ scris căci eu cobor de la stînga la dreapta a înainta de la stînga la dreapta este a coborî deci a înainta mereu numai şi numai de la stînga la dreapta aceasta este aceasta se rescrie e clar ce dracu' rescriu a coborî

mai jos veţi citi a fost odată ca niciodată eu că de n'ar fi nu s-ar povesti căci de n-ar vorbi n-ar fi însă de n-ar fi vorba n-ar fi este vorba de coborîrea mea aici acum în timpul neputinţei mele de a vorbi liber

să sfîrşim prin a spune că şi asta este o utopie asta este o utopie a vorbi liber

mîna mea înaintează în faţa mea de la stînga la dreapta si iar într-un fel în care privirea mea nu cade pe mîna mea ci numai si numai alături de ea ea

libertatea de a fi mereu gata să vorbeşti dispoziţia aceasta

a auzi b bea r roşi ţ ţîşni i intra e efectua

deasupra se află un şir de infinitive

numai cu o zi înaintea plecării eu nu ştiu unde voi pleca auzi de ce se plînge el în limba română auzi! pe un drum în care nu mă întîlnesc pe eu însumi exist o existenţă adăpostit într-o existare împreună cu doi oameni care vorbesc ce imagine complicată căci eu nu accept că aşa ceva ar putea fi ceva simplu atîta vreme cît eu îi închipui în faţa mea într-un timp în care doresc să am o reprezentare textul nu conţine imargini

m-am simţit bine salutînd pe cineva dincoace de frunzişul verde m-am simţit bine ştiţi prea bine ce este asta la care se adaugă neînţelegerea mea de acum privitoare la aceste cuvinte înaintea cărora nenumărate cuvinte au fost nu a stat nimeni să le numere însă pe această pagină nu veţi găsi cuvinte înaintea cuvintelor m-am simţit bine presupunînd că veniţi de acolo de unde veniţi de afară a începe lectura din colţul din stingă sus înseamnă a veni din afară eu am spus asta

sexul meu în aerul nopţii descris de plăcerea de a-1 respira aceasta estet! o plăcere în ordinea unei ideologii a respira aer curat curînd semne ale revoltei mele vor apărea în dreapta viitorul rescris dreapta la dreapta priviţi înainte este vorba de noi ăştia şi ai noştri m-am decis greu tîrziu să spun europeni prin felul în care textul înaintează eu sunt european ce stupid să spui asta care ce însă ea lucrul acesta

am început a trăi marea viată aceea
care mă îndepărtează de mine lăsînd tristeţea
ca eu însoţind pe mine

relatez de la faţa locului că şi locul cît e
de loc e deloc
tot are o faţă şi 1-am sucit şi 1-am întors
pînă i-am dat de faţă

în primele momente ale mîinii umbra nu
prezenta fisuri
era vorba despre un contur încîlcit asemeni
acestei linii textuante însă
nu se puteau constata atunci fisuri
nu se constata nu s-a constatat că ele
fisurile ar fi avut loc observatorii sunt cu toţii
de acord că nici frunza perforată nu apăruse
în lumină abia mai tîrziu mîna continuînd să
execute mişcarea ei aceea s-au văzut şi furnica
şi firmitura de pîine şi paiul care traversa
frunza perforînd-o
mîna celui care textuează produce fisuri
în umbra lui
domnilor nu am fost înjurat
exist legal

Ştii m-am gîndit să scriu ceva ce ar fi ceea ce
este asta
o textuare a femeii care mă citeşte
asta pentru că nu sunt deloc obişnuit să mă
apropiu cu dragoste de bărbaţi
şi că într-adevăr cred
că o femeie trebuie să fie demnă

demnitatea femeii în care înaitnează
carnea împinsă de sîngele bărbatului

deci întrerupe tu lectura şi priveşte-ţi ochii

şi gîndeşte cît e de stupid îndemnul meu

era frig el
te trezea din asta

tristeţea lungă lungă de care îşi dai seama tîrziu cînd simţi gerul

în frigul ăsta
acesta întrucît frigul nu se memorează
frigul se uită
repede
nimeni nu-şi aminteşte de frig
cu toţii se miră
frigul aminteşte de frig nu mai el
asta despre el

am ochi de văzut ochi cu care să văd am dar ochi de văzut

ochii dacă îi mişc astfel încît să privesc în jur

perne şi găleţi var pe pereţi şi pe scaune var ici şi colo peste
pături paturi cărţi şi pantofi var pe alocuri
oboseala mea de a fi eu cu mine
asta se constată de către eu

eu nu ţine minte el nici nu se ocupă cu memorizările
el află şi spune
textuează eu obosit aici şi acum .
eu obosit rescris aici şi acum

cu toate ele

muzica pe care numai tinerii tineri o fac şi textuarea şi sentimentul că sunt dominat de dragoste spunînd tineri şi trupuri în mişcare
atacă un teritoriu al spaimei pînă la a-1 desemna eu cu sintagma
pe alcouri
poate că dificultatea cu care eu încerc să trăiesc o dragoste care se desolidarizează de o femeie totul poate sta în faptul că noi nu prea ne spunem nimic în situaţii limită cei ce trăiesc situaţii limită nu textuează lăsînd o ipoteză de realitate necesară celui ce textuează eu măsurat e de aceste existări care alternează cu textuări am emis definiţia realitatea se recunoaşte după gradul de rezistenţă la textuare şi am gîndit să atac realitatea astfel definită în textuare cam cum ar fi aşa

trebuiesc operate nişte reducţii în existare pentru a o putea eprezenta şi astfel să mă pot bucura de ea aceea asta într-o definiţie iai veche a mea ar fi acţiune în primul rînd un divorţ care n-ar fi decît instituţia resolidarizării dragostei mele cu o femeie aceasta alta dragostea mea este o instituţie ţa eului ea este permanentă o altă simplizare a lumii pentru a o oferi pe ea a o apetitului meu de cuprindere a existării deci de a pune o existare să declanşeze utilizările mele operate în limba română doresc să utilizez limba română o altă simplificare s-ar opera prin

exploatarea fcmsecventă a fisurilor sistemului
social care este deasemeni o btituţie a eului
meu doresc un trup de femeie şi un număr cît
mai hare de instituţii ale textuării mele sunt
un specialist în tehnicile de
receptare

răutatea mea dezlănţuită
face bine dumnealui eu
rău cu bine nu se uită
cum ar fi în coapsa lui Proteu

de ar fi şi nu s-ar întîmpla
o cocoaşă-n stingă textului
asta cam aşa ar fi cam a
vorbi cu tot cu yes cu oui

o deschidere de braţ zgîrcită
nu zgîrcită însă mică îi
ea deschiderea îmi exercită
peleianul textului călcîi

rădăcini avem şi culturale
ale noastre ale mele ale

pe unde se intră în trup
pe acolo trupul meu umblă
cu un trup un trup îl astup

dacă trupul intră în trup
în ca o mînă în mînă
intrările lui sunt un şir
de-i zicem săptămînă

mirosuri străbătute de carne

la intrările trupului sunt
şi vegetaţii întinse
pe pereţii cărnii ca un unt

ca un t pe care am dorit
pe el odată să-1 mai scriu
în clipa aceea cînd deocamdată
nu începem să vorbim de tîrziu

eu cetăţean al Republicii Socialiste România doresc să fiu pedepsit de către cetăţenii acestei ţări pentru părul meu care flutură m vînt ca un steag însă departe pe cîmpul de luptă deşi demult oamenii nu se mai ucid pe un cîmp de luptă dragostea şi războiul tehnicile morţii şi ale protestului nu mai au un loc al lor omenirea întreagă este un loc al acestor tehnici umane vai cum am început însă obligaţi veţi fi să numiţi poem această textuare căci eu decid să fiu ucis pentru libertatea urechii mele de a asculta apa iar nu radioul pentru libertatea ochiului meu de a citi peretele alb în camera mea de circumstanţă iar nu nu asta nu ziarul cotidianul căruia o ignoranţă de zi cu zi trebuie să-i opun doresc să fiu ucis doresc clarificarea oricărei situaţii dacă întîlnirea mea cu un om este o situaţie fie să facem dragoste într-o textuare şi nu în întunericul obişnuit fie mersul meu în direcţia umbrei mele căci lumina rămîne în urmă ea rămîne în spate în această înaintare.

Încercarea să scrii despre ceea ce un timp atît de îndelungat întreţine uzajul cuvîntului real

îmi îmchipui că sunt scriitor
trăiesc şi spun exist
asupra între înspre de-a
lungul eu dinspre
şi acum cu mult curaj în joacă
în această cameră ea e ea eu admir apa care acoperă
trupul mei asemeni aerului lui a semeni/ ne oameni
pasaj frig în pasaj Bacovia activitatea guvernului se
orientează faţă de privirea mea cu bătaie lungă eu am
privit peretele de aproape dacă l-am urmărit pînă sus l-am
atins cu bărbia deci durerea este o sursă de utopii şi
mai bine bine decît rău ar fi spus despre mine nu mie
căci mie degeaba ce cuvînt straşnic degeaba este un cuvînt
eu am sentimente exprimate şi ce bine aşa-i miercurea
consolatul îşi aminteşte de consolă cuvînt sunete care pot fi
luate drept cuvînt ascultaţi consolă
nu-s prost crescut sunt violent eu am auzit acestea din gura
mea eu le-am auzit din gură de acolo din frunzişul
umed
dimineaţa tîrziu am apărut lîngă mărul copt

era cineva care scria în picioare şi aceasta este imaginea textualii acesteia. o propoziţie imagine a unui text. imaginea textuării este un text. imaginea textului nu este un text. textul

este imaginea textului, dacă imagine nu text şi de la dreapta la stînga.

acum şi altădată

uneori gîndind că mi se poate lua perechea de pantofi şi cărţi mi se pot lua căci numai aerul care înconjoară trunchiul meu el ocoleşte foarte aproape urechea mea aerul în mişcare poate fi recunoscut după sunet dar el între degetele mîinii mele a mişcat împreună cu mîna mea şi felul în care aerul a ocolit într-o mişcare globul ochiului meu frunzişul în mişcarea aerului o
emisiune de cadre o privire am asupra cerului

să mi se ia sau să nu mi se ia haina libertatea de a saluta pe stradă sau să nu mi se ia traseul pe care ajung miercuri pe vîrful muntelui

e/ e o o dar mă
întorc în acea ordine
acolo în

ordinea hainei a exista în ordinea textuării în picioare mă întorc acolo pînă nu mă mai întorc

şi de fapt a fost de spus trăiesc starea de a accepta să mi se ia sau să nu mi se ia perechea de pantofi dacă este cineva care îi ia sau nu este nimeni care să-i ia dar mă întorc în acea ordine mă întorc

Tu te afli departe
Eu te aflu departe
acolo nu te aflu

eu mă ocup cu perceperea mişcărilor maselor de aer
mă gîndesc că dacă eu pot alege ceva eu aleg cine ştie ce
este un vid acesta
nu
este un vacuum

da întrucît o teoretizare a vacuumului există

ea a depărtat picioarele şi m-a îmbrăţişat
mu gîndiţi înaintea textului meu textuarea
mea nu permite o textuare simultană a lecturii
ei cum să nu textuez pentru a vă convinge să
gîndiţi ceea ce gîndesc eu cel puţin în ce
priveşte lucrurile la care eu
gîndesc în timpul textuării
mele
sexele au început activitatea lor simultană şi
textele aceeaşi blancare sexul meu referindu-
se la sexul ei a declarat că s-a ajuns în cursul
CONvorbirilor la o colaborare menită să
liniştească eu
fesele ei sunt mîngîiate de palmele mele
şi sînii ei pe rînd în gura mea între limbă şi
cele două şiruri de dinţi
sub pîntec mai jos de zona acoperită de păr
aspru limba şi mîna şi penisul meu apucă un
drurn în care sunt apucate
cunoscutele dimensiuni variabile ale penisului
meu au intrat în
discuţia acestui sex care se descoperă şi se
acoperă de o vastă imens de vastă descoperire
clitorisul ascendent între trei degete ale mele
ca un instrument de scris se face dragoste în
timpul unei ejaculări continue la care
participă membrii întîlnirilor bipartite şi
quadripartite în timp ce se contemplă jeturile
mele de spermă pe firmament în regiunea căii
lactee ;

O revoluţie o revoluţie
aici încă una mulţimea în stradă o imagine de
succes în timp ce aceeaşi mulţime în viaţa ei
obişnuită cu şi cuvîntul obişnuit, -ă, aici avem
nevoie de cadre restrînse individualităţi

etcetera pe dracu o revoluţie vreau acum în zilele lui iulie 1973 numai
si numai de dragul acestei imagini un eveniment este exact o imagini
un eveniment este un act uşor reprezentabil deci plăcut
lumea este aevenimenţială
în ciuda construcţiilor de imagini-artişti, filosofi, savanţi, tehnicieni,
politicieni, studenţi, gospodine, navetişti, sportivi
iată-i în ciudă asociem imagini unor fapte
realizînd două serii distincte două imagini ne însoţesc faptele pot fi
uitate putem continua ceea ce # continuăm aceasta este imaginea
noastră ca subiecţi epistemici - o reprezentare intr-o ordine adică o
reprezentare care indică utilizarea la care se pretează
- această instituţie nu ne integrează ea se va transforma într-una care ne va integra
- eu nu pot imagina existenţa acestei instituţii şi a nici uneia ea există
este o propoziţie greu de verificat (a verifica - după rădăcină şi după
sufix este un derivat: a transforma în adevăr) această propoziţie nu înlocuieşte necesitatea mea de a-i imagina
existenţa de a o imagina pe ea însăşi
instituţia nu se deosebeşte de un text care nu m-a făcut niciodată să
văd un om citind propoziţii: era scund cu părul lung ochi negri cu o
privire una singură nasul nu scindează cîmpul vizual
- vorbirea ta obositoare
- începînd de acum înainte dorinţa de revoluţie a cuiva se va satisface conform legilor care au şi fost supuse dezbaterii publice
o revoluţie încă una

nu trebuie să mă opresc eu trebuie să ţin în mînă tot timpul (se completează conştiincios, preferenţial numele uneltei de scris manuală - indicaţie suficientă)
cu dragostea merge prost cu textuările mele la fel cu ele merge o imagine a luptei sociale - eroism cotidiano-nocturn
fiecăruia trebuie să îi răspunzi în propoziţii şi gesturi şi acte compatibile cu el însuşi
şi acum: el însuşi, eu însumi (completează paradigma) sunt imagini neasociabile (eu nu le asociez) cu ceva existent

Cel care textuează în ordinea arhicunoscută a beletristicii/ frumoasă tristeţe învaţă textuări diverse: înjură, explică, pledează, povesteşte, relatează, dovedeşte, justifică, amuză, încurcă, anunţă

s-au obişnuit deformări fonetice, tipografice, grafice - se vor obişnui
deformări semantice deci beletristică se rescrie frumoasă tristeţe

cu gardurile, ştachetele, barele, mesele, scaunele, paturile, pereţii, zidurile, trunchiurile, trupurile noastre s-au acomodat: trup în scaun: rezemare de zid blanc etcetera blanc blanc în actul de comparare nu se compară/ se dovedeşte incomparabil cu acomodarea a două trupuri în tehnicile de a face dragoste sau în tehnicile de luptă

culorile cu cea mai mare întindere cu cea mai mare suprafaţă sunt albastru, verde dar non-culorile alb şi negru plus ceaţa

ea m-a iubit am cîntat împreună am citit am
scris însă am mers în prima noapte de
dragoste mi-a arătat cum a văzut că se face
dragoste în filme ea am mai scris odată acest
cuvînt la acest sfîrsit de pasaj/ trecere

descopăr voinţa neacoperită decît de semnele
ei
vocea mea este ceea ce nu-mi pot imagina am
scris mai demult iulie
acum
în cer care a dat de cel care în cerc are
încercare
de a textua imaginea unei reviste
de a eluda deci
succesiunea paginilor
banc prost: a răsfoi o imagine

ea a jucat dar a trăit aceasta () cine spune că
atunci cînd joci nu trăieşti
ea are umeri, talie şi şolduri măsurate în
centimetri ea are ochi care aruncă o privire
(pentru moment una) ea este celebră şi va fi
celebrată şi la noi de către noi (e noi) ea este
într-un cuvînt a spus gazetarul pe verso:
tînărul a vrut să fure bani bătrînul a intervenit
el 1-a înjunghiat opinia publică şi-a spus
cuvîntul (cuvîntările) profesoara a luat
atitudine şi tînărul casier reporterul a coborît
(din avion) în mijlocul
vieţii
interviurile au fost luate de dimineaţă pe
trotuar la ora cînd trec cei pe care îi poţi
intervieva liniştit: îţi vor spune exact ce
doreşti de aceea eu respir

automobilul frînează el coboară jos cu
şovinismul în braţe poartă cămăşi curate

motto

a scos apă din fîntînă gîndindu-se la apa care urcă şi care va coborî răcorindu-i trupul
cînd ne vom iubi atunci
trupul femeii în acţiune şi fiecare por este un vagin ea aude sunete mascule vede imagini mascule
mascule nu masculi mirosuri mascule quasiexhaustiv cuvîntul . acesta adăpostit acolo în urmă
trup în acţiune asupra trupului arta ca tehnică a orgasmului cf festival naţional
mîinile apucă piciorul buzele apucă urechea degetul pe nas
tu de colo vino aici
vezi dincolo
încolo nimic deosebit
privesc iarba imaginîndu-mă
alerg aud văd dintr-un salt sunt dincolo de frunzişul sălciei
eu exist dincolo de frunzişul sălciei între mase de aer pe care trupul meu respiraţia mea le mişcă
exist deasupra apei înspre trupul gol al femeii în aer în dreptul mîinii ei mai jos de norul care
îmi distruge umbra dinspre acest text propoziţia norul îmi măreşte umbra

eu organizez o expoziţie cu pagini ale textelor o varietate de tipuri de imagini imagini nu tipuri

scriitorii sunt oameni ai puterii fie că o slujesc sau o atacă eu nu imaginez nici una din
aceste în care eu e oricum dificil se amuză luînd-o la dreapta asigurîndu-se că mîna dreaptă se distinge în felul acesta de mîna a doua sigur da da sigur eu gîndesc

continuu (mare frecvenţă) la lucruri de talia
aceasta partid naţiune etc şi în locul celor
două abia enumerate s-ar fi putut scrie de
două ori etc. (prescurtat) însă o acţiune a mea
în această ordine nu se imaginează
mi se par extraordinari şi admirabili poeţi ca
Maiakovski şi decid să decid curajos pentru
mine lucrurile despre care am vorbit (se
desemnează prin politic) sunt atît nişte noii
me tangere dar eu nu mi-am asociat reacţiilor
mele decît textul politic

Ce bine
că eu nu este ceea ce vorbeşte tot timpul
el vorbeşte un timp doi si eu
apoi eu
ce bine că cit bine ce cît că
să vorbim şi noi măcar cît tace în timp ce
vorbeşte
ba nu banu ba nu cît tace cineva este timpul
de tăcut
pentru toţi toţi pînă la unul
un astfel de dialog şi o astfel de poveste
a short story
azi am stat de vorbă am umblat de vorbă
am alergat de vorbă cu medicul
el mi-a spus să nu mă grăbesc să aştept eu că
eu am de
aşteptat i-am spus că aşteptarea este o treabă
destul de grea pentru un cineva eu stă aştepţi
nu este un lucru chiar atît de cunoscut nimeni
nu ţi-ar putea spune cam cum se face asta el a
insistat e cel mai bine aşa aşteaptă de exemplu
vino peste două zile vino joi vino luni vino
mîine pe seară în 14 la 8 dimineaţa analizele
întîrzie trebuie să aştepţi ce dracu' aşteaptă
aştept domnule eu sunt singur trebuie să-mi

spuneţi odată parcă aş avea cancer aşa mă
trataţi da uite îţi spun ai cancer
şi mai ai două luni de făcut ce pofteşti asta-i
moda
poftesc să exist poftesc cu pofta mea şi postesc
prostesc
răspuns bine am să umblu pe jos ca furnicile
să-mi plimb ochii pe jos unde sunt gleznele
am să mă ud
o să mă bată vîntul o să citesc ziarele care
ziare vino-ţi în fire ce fire domnule ziarele pe
care le găsesc şi am să întind mîna după
păsări papă ha cu mîna întinsă
însă ce spun eu cu grijă
uite vezi ascultă aici acolo de dincolo dinspre
eu sunt restul lumii şi nişte vorbe am să spun
însă vorbele cum se spun pentru vorbe aduni
în jur pe posesorii de urechi ăştia te aduni în
mijlocul lor şi vorbeşti
acum vine povestea de se schimbă cu cine nu
vreau eu să mă
întîlnesc cu cineva şi am să fac o mulţime de
lucruri ca să pot să nu fac altele am să fac
nimicuri ca
să nu vorbesc dar tăcerea nu se face din
nimicuri

El tuşeşte
Ea trăieşte un timp lung poluant de lung
El fumează
EL ea. altul, celălalt, aceea, dumneaei, ăsta:
ei
Este lumină acum după aceste propoziţii.
Un păr bogat în păr. Păr pe cap pe gît pe
umeri.
Gîtul se vede este văzut uite-1 acolo culoarea
lui ea
întrerupînd culoarea părului şuviţele iniţiază
un umăr intermitent IZUBUC

Vorbe şi mult păr răsfirat adunat strîns lins
exploziv deasupra frunţii ca o a treia privire a
celui ce închide de fiecare dată discuţia
vorbele continuă ca o şuviţă pe spatele gol
pînă jos unde fesele despică trupul în două
corpusuri pentru a mări stabilitatea celui
care
eu am făcut parte
ea se sprijină în cele două fese şi în pubis
stabilitatea canonică

mîncare fum enumerări şosete încălţări de
casă mobile imagini zgomot talpa peste restul
de carte
eu şi eu şi eu si şi eu: iată un procedeu
eficient
de a bloca de a lăsa în vid discursul

El merge. Aici el pune piciorul. Apa nu face zgomot.

Copacul mă atacă. Eu ascult. Eu vreau să închid aparatul de radio.
Trupul se întinde în văzul meu. El este alb este un fel de a zice. Dacă$_{i;}$: ai privi un copac într-un moment în care ţi s-ar părea viu. Să priveşti atunci cînd ţi se pare. Ideologia mea îmi apare. In felul acesta de continuat.

Textul are nevoie de mişcare în felul descris de cel care înoată.
Însă a înota cineva prin trupul său. Textul este un raport de forţe, o compoziţie de forţe însă se pune întrebarea (cum acest lucru se întîmplă) deci echilibru însă răspunsul este o simplă mişcare în text de înaintare. Însă schimbăm direcţia de înaintare.

Este vorba de libertatea de a vorbi eu aici
acum eu punct de continuitate al textului.
Inventasem într-o vreme invenţia sintaxei
libertăţii mele de a spune. Ceea ce există are
puteri absolute asupra noastră.

Am mers prin aerul străzii şi eu am întîlnit
pe cel care îmi vorbeşte şi se disculpă însă am
vrut trupul să i-1 cunosc am spus ceea ce nu
ştiu acum ce înseamnă şi vai ce înseamnă ceea
ce tocmai am spus şi ce fac spunînd si spunînd
asta acum aici îmi amintesc ce am spus despre
aceste două cuvinte deci imaginea mea acum
nu ci imaginea localizării mele iată imaginea
am acceptat-o rescriu despre ea dar cu ea
merg mai departe
am vrut trupul să-1 închipui sigur să jur eu că
el există am vrut să fac acest lucru dacă este
dintre lucrurile care se fac în felul în care
spune piciorul este departe ochiul este
aproape eu spun rescriu ochiul este aproape
aşa cum aproape este aproape de aproape şi
aceste ultime cuvinte sunt o imagine
adică sunt cuvinte ele arată ele nu spun deci o
mişcare a mîinii înlocuieşte rescrie provoacă
uitarea trupul în ceaţă ca ceea ce străbate prin
ceea ce este străbătut însă textul în ceaţă eu
am spus asta despre text şi ceaţă am spus ceva
despre două lucruri deodată şi a afla eu asta
nu se întîniplă în timpul în care doresc să
spun altceva despre text si ceaţă textul iată
imaginea mea înaintează aici acum
şi afară e ceaţă rescrie locul înaintării şi
timpul ei si ceea
ce există înaintarea ceaţa există înaintarea
ceaţa se rescrie înaintare rescrierea însă
rescriu aici acum este o explozie a textului
care nu poate avea efecte în reprezentarea
plană

eu m-am aruncat asupra dar ce urmează
rescriu
eu aruncat ca un simplu aparat de filmare
asupra femeii
pe care o iubesc ea despre ea cu ea înspre ea
dinspre ea
alături de ea departe de ea în preajma ei eu şi
rescriu
am fost fericit (şi asta iar dar asta) că ceaţa era
afară
în timpul textului şi ceva am spus despre ceaţă
şi text am spus ceea ce
nu mai pot vreau ştiu spune
timpul textului
este timpul mîinii pauză

Se nimereşte această masă pe care aşez
o foaie albă de hîrtie pe care sprijin
acest instrument al urmelor mişcărilor mîinii
mele drepte un comentariu de genul acesta
am sentimentul unei opere pe care o scriu
scriu o operă şi nu o dragoste ba o dragoste
mă gîndesc să scriu
dragoste ce dragoste a cui de unde şi aşa mai
departe prostii
eu trăiesc eu moare
o pauză

şi am gustat din plin propoziţia aceasta din
urmă pentru
recunoaştere
o reiau eu trăiesc eu moare

iată ce spune purtătorul meu de cuvînt

eu am spus de cele mai multe ori mai
mult decît am dorit sau am înţeles să spun şi
căutînd determinaţiile actului meu am tăcut
eu desigur eu pentru mine eu niciodată eu nu
eu am dorit la trupul tău trupul care mă
bucură date fiind una suprafaţa apei şi
suprafaţa aerului una cu suprafaţa mea eu să
fi vorbit clar odată despre norul care şi el
merită o înaintare măcar cît textul să continue
o înaintare de la stînga la dreapta fiorului şl eu
am văzut că el este departe de ochiul meu de
drumul parcurs în zori între trunchiuri
departe peste pieptul meu în lungul mîinii
mele
norul există în dreptul ochiului
meu
tu trişti în depărtările trupului aici sunt cîteva
vorbe exişti
la capătul străzii în timpul în care strig eu
strig
te iubesc s-a auzit de-a lungul zidului în
timpul strigătului un
morman de cuvinte mici pietricele încheietura
mîinii pe care
o strîngi spunînd în afară locuriloi: de
înaintare a textului
exemplifică aşa în iarbă cuvinte mici rescrise
deja încheieturi/ încheietura mîinii pe care o
strîngi spunînd într-un loc cu totul închipuit
al spunerii în iarbă şi cu asta desigur noi vrem
ceva sa sfîrşim ce nu răspunde el a spus atunci
oricine mă poate ucide

mă duc să dorm mă duc asta-i o treabă
grea care necesită calcularea timpului vezi şi
tu că trebuie să mă duc mai întîi şi apoi după

întîi să mă culc acolo unde am zis în praful drumului

ce crezi tu că braţul meu trece pe sub tine

eu dinspre eu cînd pe măsură ce vorbesc mă desolidarizez de mine şi de actul vorbirii

as vrea să textuez aceste fisuri orizontale în textul meu :

aş vrea sigur că aş vrea

„bună ziua, spun eu, bună ziua"

procedeele de tîmpire sunt foarte multe ele şi întru totul utile

de existat exist eu

cu timpul Sa iubesc şi eu o femeie cam aşa

cămaşa

c-am aşa şi aşa din astea nu am

este vorba despre un ă mut

acum că plîng atîţia în spaţiul acesta sonorizat chiar dacă industrie a tristeţii să plîng să încep şi eu a plînge să plîng eu eu cu o durere şi o sfîsiere - de sine, evident - iubita e departe într-un fel care satisface deplin conceptul

sunt trist o voi voi cei care voi accept să spuneţi ăsta e trist lua-l-ar dracu' cu virgula asta nefirească spînzurată virgula jos

printre cuvinte se aşează aşa cum eu mă aşez
printre cei ce traiul zilnic şi-1 duc unde şi-1
duc ei nu ştiu şi nici nu se ocupă ei cu asta

O carne în carne noi
o vreme am trăit

însă cînd pieptul şi braţele eu
am crezut că bat orice record de apropiere este
vorba despre ceva
imaginat aşa se explică acest orice
ea era ea acolo şi eu cu totul şi cu totul eu
redus mintal redus la a
m-am simţit eu pe mine eu nimic fără ceva

m-am gîndit pînă să-i spun să-i spun
am aflat într-un fel al felului acesta
cu nu se poate cineva nu se poate ceva
nu să-i spun cuvintele puteţi imagina oricîte
cuvinte

O ritmică textuantă pe tonul textuării
pe care îl dă oftatul viaţa e plină de mişcări
scurte am zis de curjnd mi se întîmplă de
curînd eu de curînd
mi se impune mie eu
şi că exist dinspre eu
aerul se mişcă nestingherit în preajma
trupului meu
ei nu se stingheresc fac un salt mare cu tot
trupul
în aerul care a trecut tot prin gura mea
deschisă
prin gura mea vorbitoare

eu mă folosesc de acest corp mare pentru a-ţi vorbi
şi vorbind frumos
zice că vorbirea purifică aerul din preajma coapsei tale
că adică tu eşti şi tu
nu este un text despre tine este
un text cu tine

ni se întîmplă
să vorbim atunci cînd ni se pare că ne vedem noi pe noi înşine nouă ni se pare că deodată
sau ni se pare că de fapt nu este aşa şi fiecare părere lasă în urmă părerea noastră pe care am demascat-o
să spun eu are mîini şi are nevoie să vorbească şi aşa cum exemplific(ă) eu este dezbrăcat şi un timp lung despre eu despre el nu mă întreabă nimeni despre eu
ni se întîmplă să studiem îndelung clefăitul cuiva
pentru că studiem ceea ce nu ne declanşează pentru că declanşările sunt în majoritatea lor nerecomandate şi nerecomandabile ele ni se interzic
există oameni şi nu altceva care să-mi interzică
oarece îşi închipuie despre mine căci pe mine oricum nu mă imaginează
lumea asta mă uimeşte pe măsură ce mi-o reprezint
există un raport între
lumea este în timp ce mi-o reprezint în această măsură
ea este neaşteptată
eu ar fi avut orgoliul de a aştepta lumea şi dacă şi
lumea este ceea ce soseşte

este imaginea pe care a creat-o Cezanne
pictînd Saint-Victoire această imagine o
creează eu cititorul lui Cezanne privind Istriţa
este o imagine care rămîne în dreapta textului
tot timpul în dreapta prin locurile acestea
făcîndu-mi un loc paşii mei hotărîtori pentru
vederea mea care slăbeşte eu îmi amintesc
încălţările mele în de ce în
am imaginat o vorbire înceată şi
exhansivă ca un plan vezi şi revărsarea apei pe
masă această vorbire s-ar încheia cu
propoziţia o duc greu
comentariu la o din propoziţia
menţionată
o este o ea nu dînsa poate aceea în nici un caz
femeia al cărui sfîrc de ţîţă îţi intră în ureche
ţie eu este o o adică o referinţă dintre cele mai
uşor de imaginat întrucît este imaginată
numai şi numai ca referinţă o eu pe o o cunosc
şi o o de asemeni trebuie să spun o că a o nu
este un lucru uşor a o este un verb pe care
marea instituţie a limbii române nu-1
consideră închei acest comentariu grozav: eu
o pe o din cînd în cînd

pot vorbi, la nevoie pot explica pornind
într-un fel care s-o nimeri de la o melodie
italiană cîntată de un italian cu voia voia voia
cuore mio/ voia voia voia a casa di lei şi
vorbind sper eu să trăiesc în tihnă un timp
adică, asta pentru că eu sunt eu, un timp este
acesta în care se pare că un lucru apare
generat de undeva foarte aproape de mine

din clorinţa de a se întîmpla imaginez
următoarele
eu
libertatea mea de a iubi o femeie mult mai
complet fiziceşte decît
ar crede cineva că fizicalul nu există împreună
cu toate celelalte omeneşti
lua-m-ar dracu' el pe eu
încredinţez lipsei de sunete a paginii
vorbirea pentru ureche este ea mai vie
imediată riscantă periculoasă decît scrierea

nu mă împac eu să-mi spună el
cuvintele lui
se pare că sunt cuvinte care vin asupra
eu împotrivă
şi cum ar fi să fie asta eu să împac eu ce
ar fi asta de la eu la mine
nu pot accepta să vorbesc eu vorbirea mea
dacă strada e largă şi lungă şi mărginită de
ziduri şi în stradă eu am alergat după ea şi i-
am spus te iubesc însă îmi e interzis să te
iubesc şi mai e şi miliţianul care nu
obişnuieşte să discute aşa am inventat eu
principiul: între doi oameni care se luptă unul
cu altul cel care gîndeşte sau se gîndeşte la o
textuare a situaţiei acela pierde fiindcă
gîndirea textuarea are un timp lung a gîndi în
vederea unei textuări necesită un timp mult
mai lung decît a gîndi pentru a mişca mîna în
orice împrejurare

eu voi eu bucurîndu-mă de fiinţa mea fără ruşine cu
tu vei tu tu mine faţă de mine mereu la dreapta în această coborîre

cobor voi pune mîna pe cealaltă mină a mea
nu într-un vas mare apă şi omul înaintează jos
ajung prin locurile pe care frunzişul pe ramurile
e pe în mişcare i le lasă ochiul meu şi drumul
aici u sub aer copacii şi omul care face o mişcare acum în

lungul privirii toate de la ochiul meu în încoace sunt spinarea pe care o contemplă ochiul ce priveşte prin privirea ochiului meu am coborît cu împotrivire şi chiar acum cu scîrbă şi deznădejde cuvînt după cuvînt ptiu/ eu

Un text numai şi numai aşa în linii mari mai mari într-o înaintare către mine căci mine doresc a străpunge în această textuare coborîre la dreapta din marginea aceasta în această margine doreşte să treacă prin mine eu cu litera căscată ce voi eu

Siguranţa unui top de hîrtie şî masa joasă, mica, prinsă între picioarele mele, eu aplecat întreg asupra suprafeţei dinspre către o dorinţă prea intensă de definire are efectul, dorinţa de a trece mai departe

a trece mai departe asta ar fi a povesti, eu să povestesc neavînd eu ce de povestit Este un timp lung de cînd doresc să reiau a textua punîndu-mi mari speranţe în povestire însă a povesti nu se arată a fi ce clar pentru mine, gîndul acesta al actului de a povesti, îmi apare povestirea aşa că eu mă dezorientez în lumea care este însuşi conceptul dezorientării mele

m-am lovit la cap şi cu această propoziţie şi după această propoziţie, dinspre această propoziţie ceva care se acoperă cu mirarea mea că scriu cu obstinaţie cuvîntul „ propoziţie", iată ce(ceva)iată

timpul pe care nu ni-1 măsoară nimeni pentru el nu semnăm, nu primim salariu, nu ni se(decît) desface contractul de muncă (astăzi este în această zi datată si datată da, tată! e datată cu ziua de azi, azi am auzit pe directorul meu/ am director) azi el a spus „pot şi nu numai atît de uşor să fac un bileţel (sigur că statutul neoficial al biletului (bileţelului!) accentuează în propoziţia asta cuvîntul bileţel (fără bilet, ha!) pot să fac un bileţel « tovarăşul nu se supune » (cf.supune!) şi se (ss,e!) desface contractul de muncă" A mai adăugat, către numeroasa asistenţă (şi numai asistenţă), că acest lucru este deja frecvent. Deci să povestesc. Este un lucru grav sau, dacă rămîne nepublic - este cineva care ne spune şi ne învaţă (pe noi cineva ne învaţă, el ne învaţă mereu, el asta face că ne învaţă) că nu e cine ştie ce să faci pe grozavul, suntem noi sătui de teorii şi producem cu orice preţ să producem şi suntem democraţi dar nu avem chet (dar avem şef, în acest imperiu romanic, el) piaţa în care cîteva, cît mai multe schimburi, au fost şi pentru noi îndreptăţite cu un fantastic de elaborabil, textuabil etcetera) de nimicuri: plural de la nimic, bun cuvînt românesc format pe teritoriul limbii române: ni mic, nici

mic şi politic contextuînd: nici mic ceea ce este, nu merită a fi luat în consideraţie, pare a nu fi consideraţie, eh! sideraţie.

Numerotez paginile, textul continuă aşa şi numai aşa şi aşa, aşa cu aşa, niciodată un „aşa" singur, ca si cum eu şi eu ar însemna că eu nu e singur

O ideologie literară o înaintare a textului prin locurile altor texte o adecvare şi nu un început de literatură cu o inadecvare. O inadecvare drept adecvare adecvarea care imaginează adecvarea este înaintarea unui text. El este o/ o > adecvare. Textul meu nu (este în ruină) există ruina sau o părăsire vremelnică / suficient de îndelungată. Textul meu este predicaţia mea. Eu textuez. Textul (se alătură determinaţia „meu") există în locurile în care cfeste iarba şi vîntul acoperă globul ochiului cu pleoapa mea.

O mişcare a obrazului cînd ochii rămîn nemişcaţi nemişcarea lor se rescrie tristeţe

o mişcare a mîinii cînd gura rămîne închisă
gura închisă se rescrie durere
o mişcare atunci cînd ceva nu există şi acest fel
de a vorbi veşnic rescris scriere este jalnic
adică cenuşă cu apă pe scaunul însorit
aşadar este vorba despre iubita mea departe
şi dragostea mea care acum aici se rescrie
trupul străbate mireasma

am spus ceva nu există dar aceasta se rescrie

ci încă nu există nu poate exista sau
nu va mai fi nu mă opresc în durere textul nu
încetează

deci ochii rămîn nemişcaţi în efectul lor de
lumină

vocea mea nu o pot ţine minte
nu mi-o pot aminti

vocea mea se rescrie ceea ce nu-mi pot aminti

Ceaţa există în văz ea nu poate fi
amintită nu ţi-o poţi aminti ceaţa o vezi
ea există ea este intimitatea privirii mele
privesc în ceaţă pînă îmi amintesc
culoarea
una căci nu există
contur
ceaţa în văzul meu ea există o întindere
a aerului în aer
o întindere a unui fel de aer în aerul prin care
înaintez
ea este în aer aşa cum eu însumi aş dori să
exist
ceaţa este un obiect liric ea este o reprezentare
ea vorbeşte în numele altor lucruri
aşa cum bucuria mea acum vorbeşte
în locul vorbirii mele

Să te scoli dimineaţa, să gîndeşti ceea ce n-ai gîndit, ceea ce nimeni nu aşteaptă sau ceea ce nimeni nu aştepta; şi să scrii. Să gândeşti dimineaţa sunt scriitor si să ai o existenţă

clară simţind faptul că te îndrepţi asupra unui lucru anume. Textul nu are început şi sfîrşit. înaintarea lui este existenţa lui. El înaintează prin locurile imposturii şi inadecvării, el înaintează în contradicţii. Cine ocoleşte aceste locuri fireşti de înaintare a textului, cine sigur fiind consecvent acela eu prin locurile aberaţiei am fost dus de text eu nu sunt decît un punct de înaintare a textului. Şi alte lucruri pe care le-am spus. Scriitorul este un animal mare şi puternic. Forţa lui stă în mîini si în umeri, în spatele său întins ca o întindere mare deci în spatele său măsurat (de o întindere mare) un lucru oarecare aflat în locurile existenţei mele se oferă imediat să măsoare lucrul despre care vorbesc.

Titlul: RADIO

este ancheta mea domnilor
el a încercat să străbată
pădurea pe o distanţă de 40
de kilometri a întîlnit o
femeie bogat îmbrăcată a
îmbrîncit-o şi a îngheţat cîţiva
km mai departe era ianuarie
obişnuia să înjure mult în
ultimul timp se lăsase de
fumat în aceeaşi perioadă
tovarăşi aveţi grijă de
atitudinea dumneavoastră faţă
de spatele robust al femeii
colaboraţi cu el cu curigu

Am fost născut. Am fost crescut. Am fost învăţat limba română.

Am fost născut. Am spus. Am mers de acolo dincolo în colo spre aici.
Nu scriu fratelui prietenului părintelui meu şi nici nu scriu. Am un complex al faptului de a fi administrat. De a fi utilizate în scopuri necunoscute mie şi iată neavantajoase mie, eforturile mele de a trăi de azi pe mîine. Pe mîine. prieteni. Trăiesc noaptea, într-un fel de fisură a sistemului social pe care el şi-o permite pentru a-si acorda o elasticitate. Pentru că nu este vorba de fisura unei stînci. Trăiesc noaptea. Pe mîine! De azi trăim pe mîine. Sperăm si cu aşteptăm. Aştept să nu mai sper. Superbele clipe ale existenţei umane imaginate de eu pentru sine. Merg pe trotuar închipuindu-mi că textuez. Că voi trăi din textuare. Oamenii schimbă adrese. Se adresează conducerii şi organelor superioare. Şi adresare de sens invers. Mi se adresează. Mă adresez iubitei cu dragostea mea. Mi se dresează un proces verbal de contravenţie. Sunt dresat. Adresez textuare.

Presupunînd că orice nu fericire bucurie a mea îşi are semnul ei în textele mele iat-o pe cea de astăzi din acest loc însă cum am putut să spun (numai putinţa este necunoscută) iată într-un loc unde nu se arată aşa se întîmplă cu cel ce porneşte a spună el se trezeşte (dacă se trezeşte) arătînd deci totul a pornit numai un tot poate porni de la bucuria pe care o am/ am avut-o de a privi în linişte un acoperiş ud pe partea celalată a străzii un acoperiş puţin înclinat un obiect simplu „Obiectul e simplu" L.W.o „existenţă reprezentabilă" - Ion Barbu şi nu se ştie unde

am ajuns careva acum aici se transcrie
eu

eu am încetat a scrie înaintarea textului
meu se face prin locurile auzului nu ale
văzului însă nimeni nu spune a exista un text
în auz deşi poţi auzi uşor existenţa subiectivă
există subiectiv despre acestea din urmă am
spus că se pot asculta nu însă auzi' şi cînd
acum aici transcris eu privesc picioarele
femeilor tocind pragul cel mai apropiat el se
află în locuri greu de aflat iată unde se află el
pragul se află sub privirea mea însă cine
înţelege locul pe care îl indic însă despre prag
spuneam de aceea despre el să spun spunere
din spunere naşte şi pragul acesta tocit sub
privire de picioarele femeilor despre care nu
se poate spune decît că au picioare şi cîte
lucruri nu s-ar putea îngrămădi în această
reprezentare a unui loc aflat sub priviri

dacă aş ajunge să înţeleg
un dîmb verde se destinde sub
textualitatea
eu-lui meu contradictoriu ca o societate
el eul
pămîntul cu iarbă se destinde în
cuprinsurile
văzului meu ca o mînă în apă oferind şi
imaginea
coapselor a căror carne se destinde în aerul la
o înălţime de două femure de la
poate poezie aş scrie

totuşi rescris declanşare să scriem ceva de genul acesta
să spun cîte ceva în această ordine fără a acum
aerul imaginat şi mîna mea cufundată în acest corp imens o privire în jur nu face previzibilă mişcarea unei mase de aer în apropierea mea în felul în care acesta localizîndu-mă o mişcare a unor mase de aer în preajma mea ca şi cum mîna mi-ar apărea ea ar fi în apariţie cam aşa am început cîndva deocamdată a vorbi eu într-o ordine nespusă atît vizibilă

mi-am dat seama de spaţiul camerei
că ea e înaltă şi mare
respiraţia mea antrena mase de aer care se aflau în această relaţie cu camera

nu adormeam în întuneric
şi ochii mei erau liniştiţi
globi liniştiţi în aerul imaginat ca un spaţiu al privirii
vid descris de privirea netulburată
de cine ştie ce mici obiecte mişcătoare
nu apărea pericolul ca ele să-mi atingă
globii ochilor ei neatinşi asta se vede
aşa iată şi propoziţia sunt mari aceşti globi oculari
nu adormeam privind întunericul
şi am dorit femeia numai din lungi si încete mîngîieri

Încă nu pot accepta să fac literatură sau ceva ce ar fi artă-pur-şi simplu. Poate un proces verbal

Subsemnatul eu de faţă la redactarea prezentului nu/ sau a prezentei declar pe propria mea şi a mea răspundere/ răspondere hae!

Ea nu cu ea începe textul ilizibil de nescris sau de nedescris
Cu mine, la fel.
Textul (meu) nu pqate începe (cu vreun lucru anume)
auzit-aţi de Sollers şi
Derrida?
Auzit-
am

A fost o dată şi numai o dată cineva care el era acela cel eu. El era o ipoteză de lucru a culturii şi civilizaţiei umane de dinainte şi din vremea lui. După cum vedeţi nimic. Aşa vedeţi ceva care. Ce vacă are. Ceva că are el nevoie de pantofi care să-i placă, altfel nu-i poartă.

Faptul acesta. La masă mă aşez la ea de scris. Şi cu oroare scriu desolidarizîndu-mă de fiecare propoziţie în parte. Şi prezenţa celorlalţi din jur care ar putea să citească acum sau astă seară ceea ce scriu mă irită.
Scrisul este o invitaţie la barbarie
Şi doresc să fiu barbar într-o mai mare măsură decît doresc să fiu civilizat. Doresc să scriu.

Aud bine. O uşă. O ascult. Eu ascult uşa pe care tu intri. TU intri si eu

ascult cum tu intri. Nu erai în cameră deci intri.
«Bună, ce zici, te aşteptai?», aud.
Nu spun «nu».
«Mă laşi să ghicesc, nu-i chiar răul relelor.»
Nu vorbesc. Aud. Nu ascult. Nu o. Sunt picioarele ei care fac un
zgomot în preajma mea. Nu văd imaginez picioarele ei. Îmi plac
femeile. Îmi place să fac dragoste cu femeile.
«Mi piace far' l'amore con le donne». Cîntă cineva.
Asta-i. A, stai că nu merge. Stau dacă nu merge.

n-am prea multe de spus despre
România
poporul român şi alte asemenea cuvinte
indicatoare
pentru că ceea ce ştiu este cunoscut unu
fie din textele
tuturor instituţiilor ţării
deci fie ceea ce ştiu eu cunoscut mie
deja din textele instituţiilor ţării

fie fiecare o f i e care urmează luid
oricare cetăţean al republicii cunoaşte cît află
să zicem pentru treburile lui nu toate zilnice
cît îi trebuie află el
fără a afla cît îi trebuie să afle
am zis ce am zis sa zicem
el ştie bine cum se munceşte şi cum se cumpără
un peşte sau un automobil
în Republica noastră România
şi si cum şi si cît şi si cine şi si justiţia
că se împarte ştie şi si cui

şi si şi si si şi si cît si cît
eu dat şi luat de exemplu eu
eu nu am nimic de spus străinilor despre toate
de pe lîngă
zis România blanc doi întrucît
nu sunt un purtător de cuvînt politic
puţinul de zis atenţie pînă la marginea din
dreapta a textului

eu am văzut mers în ţară
cărţi multe
cheltuim bani pentru a reface textele
scriitorilor
secolul XX inclusiv a doua lui jumătate
dovedind şi noi şi în acest fel
că textul este o realitate fizică şi economică şi
si
aşa şi aşa cum altfel numai aşa
dacă vindem tractoare
să putem vinde pe pieţe sigure şi texte
dacă noi cumpărăm să şi
vindem

există cenzori
ei au o activitate fluctuantă
întrucît mediază
dar un cenzor de competenţa celui ce
textuează
nimeni nu angajează
şi cine se cenzurează nu cenzurează
ei există cenzorii dînşii
cam cît de limpede aş putea spune ceva
vorbind româneşte
tu să nu mă sperii pe mine
îţi arăt eu mîine nu îţi vorbesc
lasă că vezi tu ai să vezi ascultă-mă pe mine
ce cîştigi
ce pierd eu nu cîştigi tu

şi aşa-şi-aşa mai departe

1.

Chiar să spun asta eu intenţionam să îmi imaginez tu cum că simţi apa pe buze şi ochiul meu dincolo de glob un corp în preajma buzelor tale si apa un corp mare din care înaintează mîna mea prin apă atinge buzele în locul privirii înlocuită de apă de aceea eu spun cu o voce înaltă nu aştept să iubesc pînă nu se mai percepe timbrul vocii mele într-o imagine aflată cu bucurie cenzurată apoi de exemplu nu voce însă ceva aşa cam cum ar fi să fie asta o emisiune sonoră articulată fără timbru şi un etcetera eliberator lung plin şi iată încă etcetera între adjective etcetera aruncat lîngă alături etcetera eu deasemeni deja totuşi eu cu eu si eu la eu fără eu între eu

2.

ultimul drum este speranţa este o propoziţie pe care am rostit-o în franceză pentru prima oară cam aşa le dernier chemin ţa c'est l'esperance este o propoziţie foarte plăcută după ce a fost auzită bine de aceea dînd curs plăcerii voi mai vorbi o vreme despre asta asta sau voi vorbi asta despre asta şi o vreme odată trecută pot să declar că există propoziţii care pot anihila efecte ale propoziţiei iniţiale a acestui text se exemplifică eu nu merg pe ultimul drum eu nu spun asta eu nu merg pe ultimul drum eu nu spun asta eu nu merg pe ultimul drum pe acela fie şi acesta eu nu parcurg un drum de felul acesta pentru că eu nu sfîrşesc de numărat drumurile pe care le

parcurg nu eu sfîrşesc această numărătoare,
nu poate fi eu.

am pregătit stiloul în ce priveşte/ încep
rivește
cu timpul am să exist
frunza acoperă şi separă
degetul arată anexîndu-şi în această operaţie
mîna întreagă şi trupul propoziţii/ propuneri
în parlament/ la vorbitor a trecut de copacul
copac se îndreaptă spre a ajunge la apă el a
lucrat a făcut ceea ce şi cu toate deasemeni
împreună într-un fel de acum şi de acum a
străbătut iarba în aerul care primeşte
mişcarea numai de la trupul meu de la
plămînii mei
- ce faci aici?
- pun mîna
- unde va?
- acolo
pe jos erau ei printre pantofi
- unde erau?
- Rau era acolo
- acolo făceau ceea ce
- erau, e rău?
vorbind unii către alţii vorbeau

dacă exist asta
si că textuez cine află ştie ce

tu eu anume rescriu pe tu aşa eu anume
sau nu un eu anume un text întru eu şi tu
adică eu te io' te! vezi să nu te eu iute să scriu

astea şi să-mi închipui un text al tău că tu mă tu pe mine şi eu pe tine te eu te te (verb) pe tine vezi imaginaţia lingvistică dacă ai citit nişte texte citeşte-le si pe cîteva ale mele nişte texte iar dacă ai citit citeşti texte ale mele citeşte şi altele texte nu teletexte teleologii cum s-ar rescrie întîmplarea asta teletexte aşa anume s-ar rescrie teleologii

gura ta se deschidea s-a închis se deschise se închide deschide-o vorbeşte-mi mie tu aşa cum eu vorbesc ca să-mi vorbeşti te iubesc ca să mă iubeşti plec ca să mergem este o ideologie adică o textuare la care nu participă eu sau la care participă eu # eu participă/ nu participă # eu ia parte şi face parte eu desparte de eu departe de a fi departe am luat şi am făcut parte am despărţit eu adică eu # eu

Am început a trăi marea viaţă, aceea care mă îndepărtează de mine lăsînd tristeţea ca eu însoţind pe mine.

Relatez de la fata locului, că si locul cît e de loc, „e deloc", tot are o faţă şi 1-au sucit şi 1-au întors pînă i-am dat de faţă. In primele momente ale mîinii, umbra nu prezenta fisuri. Era vorba despre un contur încîlcit, asemeni acestei linii textuante, însă nu se puteau constata atunci fisuri.

Nu se constata, nu s-a constata că ele, fisurările ar fi avut loc. Observatorii sunt cu toţii de acord că nici frunza perforată nu apăruse în lumină: abia mai tîrziu, mîna continuînd' să execute mişcarea ei, aceea, s-au văzut şi furnica şi firimitura de pîine şi paiul care traversa frunza perforînd-o.

Mîna celui care textuează produce fisuri în umbra lui.

Domnilor, nu am fost înjurat.
Exist legal.

Atunci am plîns. Plîns din plîns, eu. Şi am spus ceva despre eu plîns. A fost şi după-amiaza. O stradă, două, trei, patru zile. Si drumul care părăseşte noaptea exact ceea ce părăsesc eu în timpul nopţii dinspre înspre.

Poate că gîndesc asta că a încerca un timp mai lung să spui un cuvînt pe care nu 1-ai spus înainte de *a* voi să-1 spui pe el şi numai pe el asta poate fi ceea ce nu duce lipsă de consecinţe ceva periculos-riscant

Era vorba despre subita solidarizare a cîinilor. Şi încă şi cîinii se adaptează

aşa cum şi eu m-am adaptat copacului, drumului, urcuşului şi curbei m-am adaptat femeii

s-au adaptat benzinei şi soneriei electrice şi trecătorului neînsoţit

Spaima se analizează şi textul înaintează. Spaimă este atunci cînd acum întîlneşti ceva. A întîlni starea în care nu întîlneşti nimic/ ceva este spaima. Spaima se transcrie a întîlni ceva ca şi cînd noi am fi obişnuiţi să nu facem să nu întîmim. însă un obiect mare în preajmă adică în locurile existenţei mele muntele stabileşte o opoziţie

de culori un contur orice text este rescrierea altui text şi înaintarea textului este rescriere. A întîlni eu spaima acesta este ţin act de spaimă. A mă delimita de ceva a deveni eu opac eu devenind opac vizibil mie aceasta se rescrie eu sunt înspăimîntat. Nu înspăimîntat de ceva. înspăimîntat. Rescriu şi am dorinţa nu asta ci doresc să aflu ce fac. Ce este ceea ce fac. Ce este ceea ce este. Ce există ceea ce este. Ce există ceea ce există. Ce exist. Ceea ce fac este/ nu este ceea ce rescriu eu cunosc ceea ce trebuie să fac. Ceea ce. Lucrul se descrie ceea ce. Orice propoziţie este un principiu compoziţional. Această situaţie este inutilizabilă. Utilizabile sunt durerea dar tristeţea şi ceea ce atac/ mă atacă. Copacul există se rescrie cineva eu rescrie copacul mă atacă. Pe cine atacă copacul acela este eu. Eu exist se rescrie eu atac o întindere. Aceasta este o activitate. Acum o acţiune. Eu mă deposedez de existenţă. Eu sunt deposedat de existenţă. Existenţă se rescrie ceea ce este în afara mea. Lăuntrul meu nu se rescrie. Eu nu am inventat aceasta. Să nu mai întreb să nu mai neg să nu mai afirm să nu mai răspund toate acestea sunt invenţiile mele. Să nu mai inventez. Să nu mai exist ca şi cum aş exista. Se acoperă un text în timpul unei tristeţi. Pentru identificare, a mea. Dar eu nu identific. Nimeni nu se ocupă cu identificarea. Aceasta nu este o ocupaţie omenească. Existarea nu este o ocupaţie omenească. Nu este activitatea mea. Este o acţiune a lucrurilor asupra mea. Reprezentarea este plană. Acţiunea mea este plană. O linearitate plană. Textul.

Un poem este o localizare. Nu există nici o stare a mea care să respingă poemul. El

nu poate fi respins. El este un text. Textul este ceea ce înaintează. O retragere este o înaintare. Ea poate deasemeni fi văzută o înaintare este o retragere. Lucrurile lumii există asupra mea. Eu sunt direcţia lor de înaintare. Eu exist asupra mea. Eu străbat căldura şi lumina în dreptul lucrurilor. Eu nu ştiu ce este eu. Imaginaţi oricum predicaţii. Aici acum. Aceasta ar putea fi imaginea mea. Sau imaginea textului. Textul este imaginea mea. Dacă imaginea mea indică prezenţa mea. Textul este o întindere care sfîrşeşte pe alocuri. Acolo se întîlneşte culoarea. Textul şi culoarea se exclud reciproc. Cine vorbeşte despre text şi culoare nu spune nimic despre corp. A nu spune nimic este un act de imaginaţie. Un corp este un act de imaginaţie. Nu se poate imagina actul de imaginaţie. Actul nu este un act de imaginaţie. Act de imaginaţie, „act de imaginaţie".
Eu imaginez ceea ce văd. Eu sunt un punct de continuitate al textului. Cineva a imaginat existenţa topics.
Cine citeşte doreşte/ nu doreşte să întîlnească ceva în univers. El înţelege ceva el foloseşte cuvîntul lume. Lumea este ceea ce nu poate fi întîlnit. Ea nu este un obiect. Descrierea este un procedeu de înaintare a textului. Cineva doreşte să afle, ştie să afle, recunoaşte în actele sale în ceea ce face el recunoaşte că află, el află ce este acest text, ce este textul de faţă. El află şi ce este cu această problemă ce este acest text. Cine gîndeşte lumea cine gîndeşte totul, prin acest lucru el o/ îl gîndeşte în echilibru. Copacul echilibrează crima. Textul de faţă eu îl formulez astfel nu uiţi ce spune uitîndu-l.

Table of Contents

1973. Sintaxa libertatii de a spune 1
Sponsor 3
Caseta tehnica 4
Date bio-bibliografice 5
Referinte critice 6
*** 8